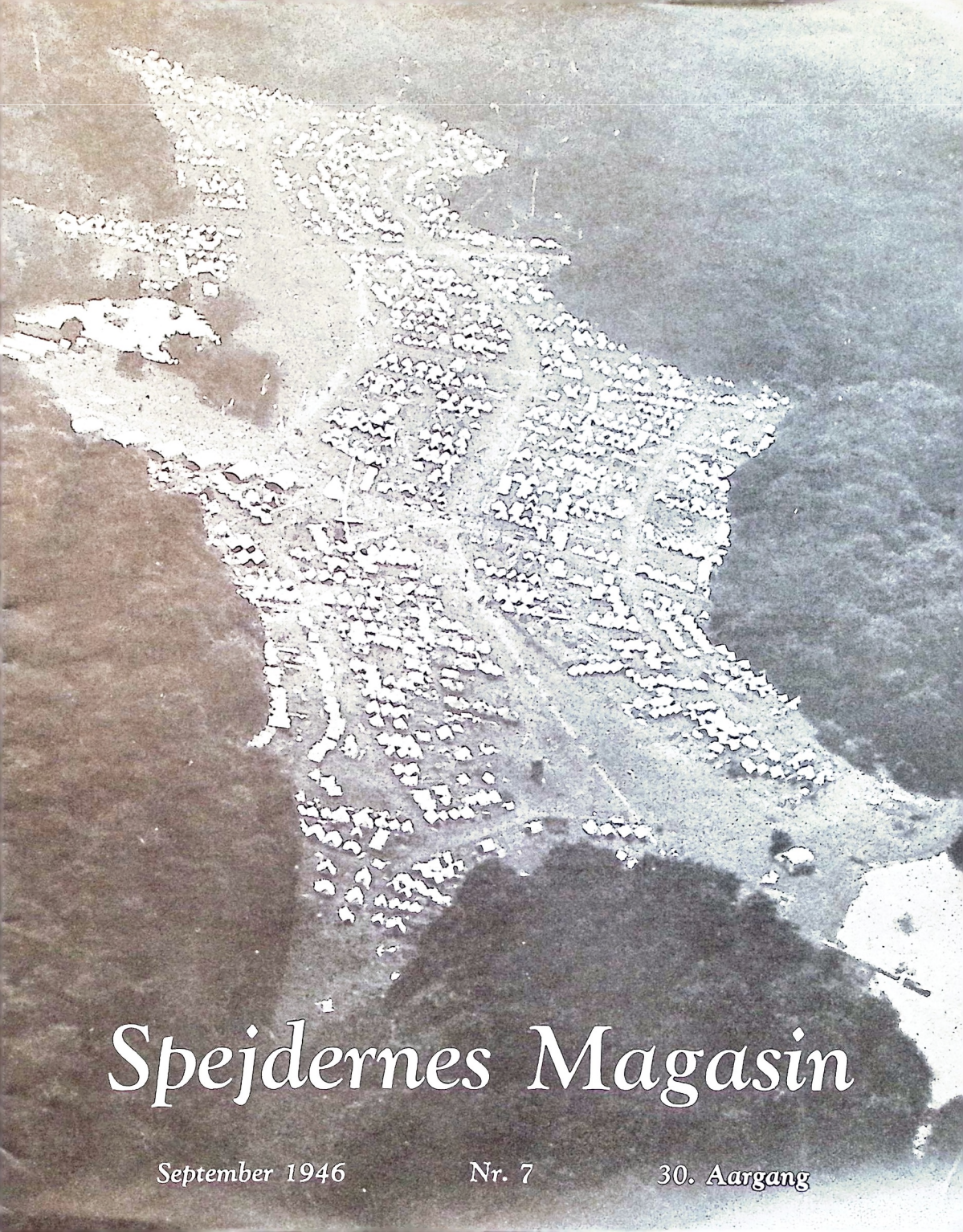

Spejdernes Magasin

September 1946

Nr. 7

30. Aargang

VED LEJR- BAALET

KORPSLEJREN

Den 27. Juli aabnede Korpslejrens Protektor, Hs. kgl. Højhed Prins Knud Korpslejren, og Flaget gik til Tops paa den store Flagstang. Ved Aabningsparaden takkede Korpset for den Hilsen, Prinsen bragte fra Majestæterne, og paa det Telegram, der afsendtes til Kongen og Dronningen, indlob som Svar: »Vor hjerteligste Tak, ønsker god Samvær. Christian — Alexandrine«.

Dette Ønske om godt Samvær gik i Opfyldelse. Vi havde nogle glade og indholdsrige Dage i »Ermelundslejren«, og jeg tror ikke, at Forventningerne til Lejren er blevet skuffet.

Det blev en stor Lejr; den største i Korpsets Historie, og de mange udenlandske Spejdere gjorde deres til, at den store Lejrbys Liv blev festligt og broget. Der er i disse Dage knyttet mange Bekendtskaber mellem danske og fremmede Spejdere. Det glædede mig særligt at se, at nogle af de Troppe, som har skaffet sig »Frændetroppe«, havde faaet Spejdere fra disse med i deres Tropslejr. Saadan skal det være, og andre Troppe kan skaffe sig samme fornøjelige Samvær i Sommerlejrene næste Aar, hvis I knytter Forbindelse med en »Frændetrop«. Skriv til Korpset derom, saa bringer vi jer i Kontakt med en Spejdertrop i det Land, I ønsker.

Hvordan saa med Lejren? Her tænker jeg ikke paa, hvordan den saa ud, det kan I se paa de mange Billeder i Bladet her. Nej, men hvordan stod det til med Lejrporten?

Herpaa bliver Svaret: »Ganske godt, men det har været bedre for.« Alle forstod at klare sig i Lejren og syntes lejrvalte, men der er mange Troppe, der kan lære en Del endnu om Lejr-sport, og formodentlig har de lært meget i Korpslejren, for der var adskillige Troppe, hvis Lejrstandard var fremragende. Det var derfor vanskeligt at udpege de Troppe, der laa helt i Toppen i Lejrfærdighed, men alle Dommerne var dog enige om, at *Taastrup 1. Trop* var Vinder i denne Konkurrence. Foruden den udsatte Præmie faar den Æren at føre *Korpsets Stander* indtil videre. Sidst var det 2. Aarhus Trop, der havde Standeren.

I Korpslejrene afgøres det, hvilken Division, der skal føre *Korpsets Fane*. I Korpslejren 1935

vandt Hellerup Divisionen sig Ret dertil gennem en Konkurrence. Men denne Gang skulde jeg udpege den. Der var mange Ting at tage Hensyn til ved denne Bedømmelse, blandt andet Divisionens almindelige Fremtræden, hvorledes den forstod at marchere samlet samt Divisionens forskellige Tropslejr. Efter omhyggelig Overvejelse naaede jeg til det Resultat, at *Aarhus Divisionen* og *Bernstorff Divisionen* laa øverst, men det var vanskeligt at afgøre, hvem der skulde paa Førstepladsen. Jeg raadførte mig med andre, og vi var enige om, at vi maatte lade Skæbnen afgøre det gennem en Lodtrækning. Det blev derefter *Aarhus Divisionen*, som erhvervede sig Ret til at føre Fanen, og den er i gode Hænder i den Division.

Der var i Lejren ogsaa en Patuljekonkurrence, som stillede store Krav, og flere Hundrede Patuljer deltog. Den vindende Patulje blev *Høgepatuljen fra 1. Lillerød Trop*. Det maa være en dygtig Patulje, det kan vi vist godt være enige om.

DANSKE SPEJDERE I UDLANDET

Næsten 250 danske Spejdere fra KFUM Spejderne og vort Korps deltog i »Sverige Scoutförbunds« Korpslejr ved »Gränsö«, og Lederen af Holdet var Divisionschefen for Brønshøj Division, Peder Bulkehave. De danske Spejdere havde en glimrende Tid hos deres svenske Kammerater, og da jeg aflagde Besøg i den svenske Lejr, havde jeg god Lejlighed til at se, hvordan den danske Lejr tog sig ud. Det er jo af Betydning for os alle, hvordan vi repræsenteres i udenlandske Lejre, og jeg kan glæde jer med at fortælle, at den danske Lejr var fin, og at Spejderne gjorde os Ære ved deres glade og spejdermæssige Optræden. Jeg haaber, at det danske Hold, der er i England, har repræsenteret os lige saa godt, men Holdet er endnu ikke vendt hjem.

Spejderchef.

Fra Forventning til Minder

DAGBOGSBLADE FRA ERMELUNDEN

Af Torben Wolff

Optakten —

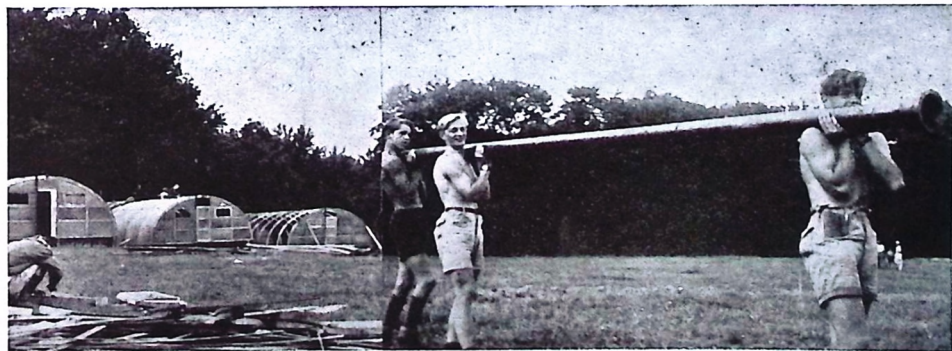
Rom blev ikke bygget paa 1 Dag — og om Ermelundslejren gælder det samme. Et Arbejds-hold af stærke Dreng, fortrinsvis fra Provinsen, stød i det en Uge i Forvejen derude og naaede lige at faa alt parat til Aabningen — selvom det holdt haardt.

Men der var ogsaa meget, der skulde laves. Hør blot:

Først og fremmest alle Barakkerne, hvor hele Administrationen, Depotet, Lejrpolitiet, Presse, Udstillingen osv. osv. havde til Huse — tyske Snebarakker, der skulde have været til Norge, men aldrig naaede saa langt og nu gjorde Gavn paa Ermelundssletten som en — næsten — vand-

tæt Ramme omkring alle de Institutioner, som hører en stor Lejr til. Ogsaa oppe i Forretnings-kvarteret laa Barakker: Kantine, Markedet, Butiksgaden, hvor der solgtes Mad fra Morgen til Aften og endelig Barakker, hvorfra Provianten udleveredes i dejlige, røde Kasser — tidligere anvendt til tysk Ammunition.

Saa var der alle Flagstængerne i og udenfor Lejren med den 22 m høje Flagstang paa Baden-Powells Plads som et straalende Midtpunkt, der var Brusebadene, Vaskepladserne, hvor 800 kunde vaske sig paa een Gang, de 3 km Vandledninger, Tovbroen, Portalerne, Latrinerne og alle de Hundreder af Smaating, der ikke synes saa meget, men som er uundværlige i en saa stor Lejr. Joh, vist blev der udrettet noget i den Uge.

Fra Arbejdslejrens Pukledage.

Fra den grønne Slette til den hvide By —

Fredag den 26. Juli

Det har været en travl Ankomstdag i Dag, fuld af brogede Indtryk og glade Ansigter.

Der har været Liv paa Sletten, og som Dagen skred frem, har Sletten skiftet Farve fra grønt til hvidt. Her er blevet arbejdet med Indretning af egne Lejrpladser, saa man kun lige fik Tid til at løfte Hovedet og nikke venligt til Velkomst, naar endnu en Division eller Trop kom marcherende ind over Sletten med Horn, Trommer og Faner for at tage sit — beskedne — Omraade i Besiddelse. Der er blevet rejst Telte og Portaler, der er hamret og hugget, lagt Besnøringer med Kilometer af Sejlgarn, gravet og regeret, leet og snakket, og Solen har brunet vore Rygge.

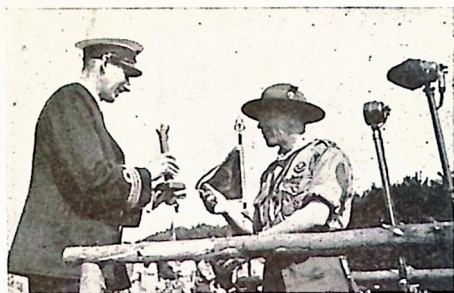
En herlig Arbejdsdag er gaaet til Ende, og i Morgen lukker vi Lejren op!

Eventyret begyndt!

Lørdag den 27. Juli

Vi startede tidligt — Kl. halv fire i Morges ankom Aarhusfolkene og Nørrejyderne, og de begyndte straks at indrette sig.

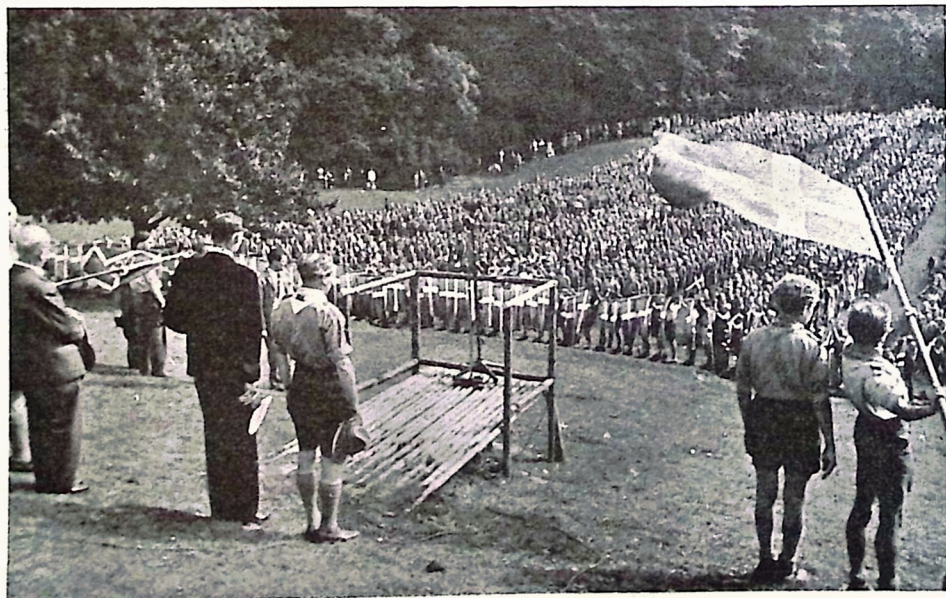
Formiddagen forsvandt, uden at nogen rigtig ved, hvor den er blevet af! Der er sket saa meget nyt og spændende, saa Timerne er løbet som Minutter. Vi er nu kommet helt i Orden, og fra Kl. 12 havde vi Publikum herude for første Gang.

Spejderchefen overrækker Hs. kgl. Højhed Prins Knud Korpslejrns Bomærke, Totempælen, som Erindringsgave.

Ovre ved Hvidegaard, 5 Minutters Gang fra Lejren, ligger Paradepladsen. En smukkere og mere velegnet Plads kan vanskeligt tænkes. Her stod de 7500 Drengene opstillet i snorlige Rækker paa den flade Eng, og foran dem hævede sig en græsklædt Bakke, paa hvis Top Dannebrog skulde hejses. Omkring Flagstangen stod Divisionscheferne og alle de udenlandske Faner, og ved Siden af Talerstolen havde Fanevagten med Korpsets Fane og Stander taget Opstilling. Foran Rækkerne af Spejdere stod alle de næsten 300 Tropsfaner i en lang, lang Række.

Solen lyste over de grønne Træer, over Engen med de Tusinder af Spejdere, hvis brogede Tørklæder, forskellige efter Landsdel og Nation, lavede op, over de Masser af Standere og Faner —

Korpsen hilser Dannebrog —

Ved Middagstid lægger Røgen fra de Hundreder af Kogebaale et fint Slør over den smukke Lejr.

det var et straalende smukt Syn, en herlig Optakt til Lejrdagene.

Spejderchefen bød velkommen til Korpset og Lejrens Protektor, Prins Knud, og overrakte ham en Miniatureudgave af Lejrens Totem med Indskrift paa Broncefoden. Paa Korpsets Vegne takkede han Prinsen, fordi han var kommet herud, selvom det var hans Fødselsdag, og Korpset gav ham et drønende Tjickerlicker i Fødselsdags-gave.

Prins Knud talte nu og mindedes sin egen Spejdertid i Hellerup. Han lagde os paa Sinde, at det nu gælder om at bygge op, og han glædede sig over, at saa mange Udlændinge var kommet til Stede. Han fortalte, at han om Formiddagen havde været i telefonisk Forbindelse med Kongeparret paa Marselisborg, og at Kongen havde bedt ham bringe os en Hilsen og ønske en rigtig god Lejr. Prinsen sluttede med paa Engelsk at byde Udlændingene velkommen og erklærede Lejren for aabnet, hvorpaa Dannebrog gik til Tops øverst paa Bakken.

Efter at Korpsraadets Formand, Dr. Højberg Christensen havde talt, og efter at Lejrchefen Erik Østergaard havde præsenteret Lejrledelsen lige fra A—Andersen (Borges og Vilhelm) til Ø (the man himself), marcherede vi tilbage til Aftensmaden.

Nu til Aften har vi været til det første af de fire store Lejrbaale i Ulvedalene, Danmarks, ja maaske Verdens bedste Lejrbaalsplads. Bedst husker jeg Præsentationen af Ind- og Udlændinge. Jyderne raabte som altid højest, men det blev Sydslesvigerne, der fik det største Bifald — større endog end de ligeledes populære Marokkanere.

25.000 Besøgende paa den solfyldte Ermelundsslette

Søndag den 28. Juli

Tindrende Sol fra Morgen til Aften og 25,000 Besøgende — det er det, vi først og fremmest vil huske fra Dagen i Dag. Jo, og saa det nordiske Lejrbaal og General Thorntons og »Flyvende Piles Besøg i Lejren, og — næh, lad mig nu hellere begynde fra en Ende af!

Efter Morgenparaden ovre paa Paradepladsen, hvor Lejrchefen oplyste om de forskellige Kon-

Prins Knud hilser paa Korps- og Lejrledelsen: Fra venstre Baloo, Tage Carstensen, Jens Hvass og Svend Buhl.

Zululejrens Medicinmand.

Hver Dag, naar Solen stod højest paa Himlen, led hans dumpe Tam-Tam-Slag gennem Lejren.

kurrencer, der vil blive afholdt i Lejrperioden, ledede Pastor Fritz Lerche Gudstjenesten. I sin Prædiken fortalte Fritz om Jakobsstigen, der var Bemærke i Jamboreen 1937. Ved den gripende Afslutningsparade i Jamboreen, hvor B-P talte til sine Spejdere fra Alverdens Lande, havde han omtalt, at Korset i denne gamle hollandske Sekstant er Kristendommens Symbol; samtidig symboliserer den Spejderbevægelsen, der

Borges var den, der bestilte mest under Lejrbaalene.

paa samme Maade spreder sine Arme til alle Sider, og endelig har den 10 Spidser, en for hvert af Spejderlovens ti Bud.

Kl. 10 slog vi Porten op for de Besøgende, og jeg tør antyde, at der var Rykind hele Dagen — næsten for meget af det gode; men vi maa ikke glemme, at dette Kæmpebesøg af Københavnerne og adskillige tilrejsende Provinsfolk betyder en vældig Reklame for vort Korps, og efterhaanden blev det jo nærmest en Vanesag at blive overbegloet og at besvare mærkelige Spørgsmaal fra interesserede Gæster!

Og Folk har ikke kedet sig i Dag! Gjængerne fra Bernstorff Divisionen har med stor Flid danset og skaaret Totempæl til almindelig Fryd for al Folket, fra Zululejren hos Charlottenlund udsendes Kl. 12 en grum Medicinmand, der spændte Lejren igennem med sin Tam-Tam, Syd-slesvigerne har samlet begejstrede Tilskuere omkring deres Orkester, der har været indledende Kampe i Tovtrækning og Haandbold og saa, ja saa har General Thornton og »Flyvende Pile« (alias Rolf Lykken fra Norge og Jens Hvass fra Rold) vist Lejren den Ære at aflægge den et Besøg, og mange Fredspiber blev roget undervejs. Nu faar vi haabe, at det gode Forhold mellem d'Herrer vil kunne bevares, men efter »Lejr-Avisen«s foruroligende Telegrammer at dømme, synes jeg, at man har al mulig Grund til Tvivl!

Nu i Aften har vi haft nordisk Lejrbaal i Ulvedalene, og vi var 15—16,000 (lige mange Spejdere og Tilskuere), der hørte Hornslet-Spejdernes Cyklelokke-Nummer og Brønshøj Divisionens smukke Digt om de nordiske Brødrefolk. Der glædede sig over de Sangpræstationer, der blev ydet af Nordmændene med de røde Nathuer og med den fløjtede og kukkende Rolf i Spidsen. Som beundrede, hvor meget de, ak saa faatallige Svenskere, fik ud af deres Nummer under Ledelse af »Långa Lassot« med Nordens mest karakteristiske Ansigt. Som hørte Suset fra Suomis Skove og tusind Søer, da Finnerne sang flerstemmigt, som klappede hjerteligt af de faatallige Islændinges Sang og Færingers Dans,

General Thornton og »Flyvende Pile« aflægger Lejren Besøg!

og som hilste Sydslesvigerne med drønende Bifald, da de i deres klædelige blaa Uniformer, som de ikke mere maa bære, sang: Ja, vi er *danske* Spejdere.

Og da Lejrbaalet var slut, vandrede vi hjemad, efter at Rolf Lykken havde talt om Jorden, der kunde være saa dejlig, hvis blot Mennesket var, som det burde være, og vi havde sluttet af med »Dejlig er Jorden«.

Korpslejrens Højdepunkt — den store Terrænleg

Mandag og Tirsdag den 29. - 30. Juli

Disse to Dage er i den Grad gledet over i hinanden, at jeg har maattet skrive om dem, som om de var en enkelt Dag, men da Timerne har været som Minutter i det hektiske Liv, der levedes, synes jeg ikke, det gør saa meget.

Om Mandag Formiddag er der ikke stort at berette. »Lejr-Avisen« med Rygterne om det vældige Indianeroprør blev revet væk, og Avisen udsolgt paa 1 Time. At Patruljekonkurrencen startede Kl. 9, undgik vist manges Opmærksomhed.

Næh, man havde noget helt andet for: Nu var man pludselig blevet Regeringssoldat eller loyal Irokeser eller Mohikaner, eller man var en stolt og frihedselskende Indianer, der kæmpede for sin egen og Stammens Uafhængighed og var fast besluttet paa, at nu skulde det være Slut med de Hvides Tyranni. Der var Fæststemning ved Afmarchen fra Ærmelunden. Det er utroligt, hvad lidt Tandpasta, rød, gul og blaa Farve, et Tørklæde om Hovedet og en primitiv Tomahawk kan gøre.

Kort fortalt drejede det sig for Regeringstropene om i Forbindelse med de to loyale Indianerstammer at udspejle de 10 fjendtlige Indianerlandsbyer og at skaffe forskellige Oplysninger, der var skrevet paa store Stykker Pap i en bestemt Afstand fra Byens Centrum, hvor

»Flyvende Pile« (t. h.) og hans Næstkommanderende lynskudt under Slaget i Offerlunden.

Stammetotem'et stod. Blandt de Oplysninger, der skulde fremskaffes, kan nævnes Ruterne for de illegale Vaabentransporter til Indianerne, Tid og Sted for Overfald paa »Idhesten«, Tid og Sted for Angreb paa Offerlunden med Krigsguden »Ohibwa«s hellige Billede og endelig Landsbyens Navn og nøjagtige Beliggenhed. For Indianerne gjaldt det om at udspionere de otte Regeringsforter og Irokeser- og Mohikanerlandsbyerne, finde det

General Thornton taler til sine Soldater efter Indianernes mislykkede Togattentat.

*Et Par sejrriige Soldater hviler ud
efter endt Daad.*

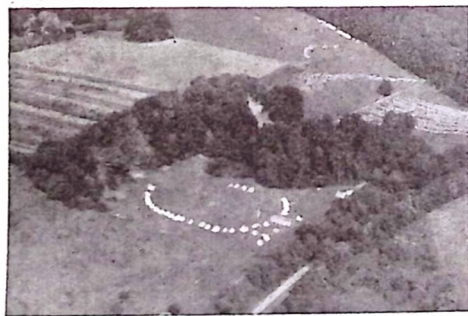
egnede Tidspunkt og Sted for deres Overfald paa Toget, overfalde Soldaternes Vaabentransporter o.s.v.

Og Natten skred, og der kæmpedes bravt fra begge Sider, men Indianerne havde det for meget i Stemmen og for lidt paa andre Omraader, saa de fik Tæv, selv om de knapt vilde være ved det.

Patruljetjenesten lykkedes bedst for de Hvide, Overfaldet paa Slangerupekspressen var en Flasko for Rødhuderne, de tre Irokeserhøvdinge naaede aldrig frem til den hemmelige Offerlund, hvor Marterpælene stod parat, Blegansigterne erobrede og bortførte Guden »Ohibwa«, og endelig naaede de at faa afbrændt tre Landsbyer uden selv at miste et eneste Fort. Til Gengæld klarede Indianerne sig fremragende, naar jævnbyrdige Styrker mødtes i Terrænet, men i næsten alle Tilfældene naaede der Blegansigter frem til Undsætning, og Indianerne maatte lade et af deres mange Liv.

Desværre forbyder Pladsen, at jeg denne Gang gaar i Detaljer, hvad der ellers kunde være fristende nok, men jeg haaber senere at kunne vende tilbage til Terrænet og give den den Omtale, den i Sandhed fortjener, for ih, hvor var det godt — og haardt — og vaadt!

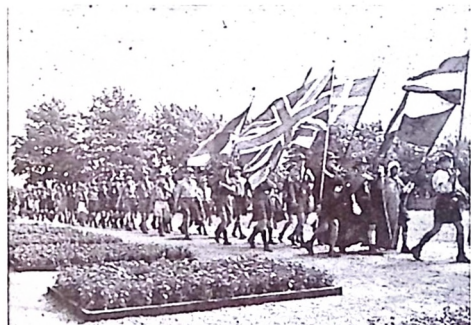
Tjah, hvad er der saa at berette om Resten af Tirsdagen? Vi sov jo, sov som vi sjældent har sovet før, men der var dog alligevel forbavsende meget Liv i Lejren hele Dagen. Marokkanerne

*Morgenparaden og Flokførerlejren.
i Fugleperspektiv.*

var endda saa vaagne, at de for den samlede Lejrledelse og enkelte Gæster kunde servere kush-kush, denne sære Blanding af kogt Faarekød, Semoulegrød med Kanelmag, Porrer, Kaal, Gulerødder og Rosiner. Det spises med Fingrene, og man gaar frem paa denne Maade: En forsvarelig Klump af Grød + Grøntsager + Rosiner rulles i een Haand med smaa raske Tag, Munden spærres op, og Kuglen kastes flot ind i Gabet. Meget simpelt, ikke sandt? Hertil nydes saa Kødet, som gnaves med den anden, ledige Haand.

Inden man selv tog fat paa denne fornøjelige Idræt, gik der Vandfad og Sæbe rundt, og alle fik tvættet Fingrene. Under Udfoldelse af megen Spog og Skæmt kastedes og gled Maden ned, og til Dessert blev der serveret marokkaniske Kager, der smagte som Kransekage, iblandet Kanel og derefter Bjerger af noget, der hedder Dadler, og som smager godt!

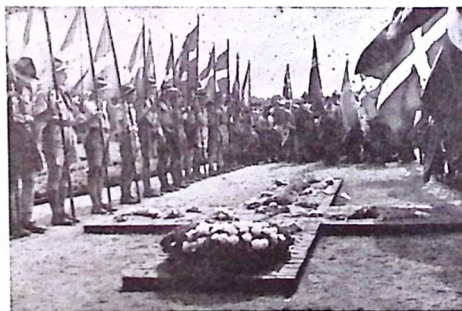

De udenlandske Faner ankommer til Ryparken.

Mindehøjtideligheden i Ryvangen

Onsdag den 31. Juli

Det har blæst i Dag — og regnet, men har vi egentlig i særlig Grad ladet os gaa paa af det? Til en rigtig Lejr hører der som bekendt ogsaa Regnvejr — ikke alt for meget — og ogsaa i Dag har Vejrguderne givet os lidt vel rigeligt med Væde.

Fra Mindehøjtideligheden.

Men alligevel har Dagen været fuldt besat med Begivenheder. Ved Morgenparaden var de to populære Hærchefer ved Mikrofonen og blev modtaget med Jubel af deres egne Folk og med Raseri af deres Modstandere, og Ove roste Korpsen for den gode Aand, der gennemgaaende havde hersket under Terrænlegen.

Dagens Hovedbegivenhed har den overordentlig smukke Mindehøjtidelighed i Ryparken været.

Repræsentationen bestod af Lejrledelsen, de udenlandske Lejrchefer og samtlige udenlandske Faner; fra hver Division mødte Divisionschefen og to Fanevagter. Spejderchefen tolkede i smukke Ord vor Tak og Gæld til de Frihedskæmpere, der døde for Danmark, og nedlagde en pragtfuld Krans.

Bagefter blev en Del danske Spejdere tilbage for at nedlægge Blomster paa deres personlige Spejderkammeraters Grave.

Senere paa Dagen marcherede Jyderne og Bornholmerne samt Udlændingene af Sted (med Regnfrakker) for at tage paa Udflugt til Kronborg og Frederiksborg — og de er kommet vel hjem igen.

Den paatænkte Illumination om Aftenen maatte opgives — Vejret var for daarligt, men forbavsende nok var der slet ikke saa faa Besøgende — vel mest bekymrede Forældre, der vilde se, om deres Poder havde overlevet Terrænlegen.

I Dag erobrede vi København

Torsdag den 1. August

Vor dejlige Hovedstad havde i Gaar Besøg af 7500 Franskmænd, Islændinge, Sjøllændere, Marokkanere, Fynboer, Czekere, Jyder, Finner, Løllændere, Englændere, Svenskere, Bornholmere, Nordmænd, Litauere, Færingere, Letter, Sydslesvigere og Hollændere.

Vi var der alle, og vi fik en herlig og trættende Dag ud af det. Hvem skulde have troet, at det paa een Dag skulde lykkes at give 7500 Dreng, hvoraf sikkert over Halvdelen aldrig før har set Kongens København, et Indtryk af Staden?

Ordningen med at inddelte os i smaa Hold, der besøgte Museer, Bladhuse, Tuborg og Carlsberg m. m. m., virkede godt, og selv om ikke alle de Steder, der kunde besøges, var lige interessante, fik vi i hvert Fald alle Zoologisk Have, Langelinie og ikke mindst Tivoli med.

Indmarchen foran Raadhuset gik fint, og det var festligt at se alle de grimme Bunkers blive dækket med det brogede Tæppe. Foran Raadhuset tog de næsten 300 Faner Opstilling, og paa Trappen nedenfor Raadhuset saa vi Direktøren for det internationale Bureau, Oberst J. S. Wilson, B-P's nærmeste Medarbejder og en gammel Bekendt af Danmark.

— Er vi her alle? brøler Borges i Højttaleren.

— Ja! svarer vi.

— Nej, der manglede mange. Er vi her nu alle?

Og saa kom et dundrende Ja, der gav Genlyd over hele Byen og fik Raadhustårnet til at vibrere.

Efter kst. Overborgmester Julius Hansens smukke Velkomsthale, der blev oversat til Engelsk af Lejrchefen, takkede Ove Holm Staden København for den Modtagelse, Byen havde be-

De grimme Bunkers foran Raadhuset blev fortrinsvis besat af Spejdere med Faner.

redt os, og vi beseglede Takken med et drøgende Tjickerlicker, saa kraftigt og velment, som vi kunde gøre det.

Saa gik Turen til Tivoli, og her var Liv og glade Dage og lange, lange Køer foran alle de berømte Forlystelser. Og som et festligt Punk-tum paa den muntre og maaske lidt vel lange Aften ofrede Tivoli et Festfyrværkeri paa os, som ganske tog Vejret fra os, og vi fik det ikke igen, for vi tumlede ud paa Klampenborg Station efter en skrap Tur i overfyldte Ekstra S-Tog.

Prins Knud og Wilson ser paa Lejren

Fredag den 2. August

I Dag har vi vist vor Lejr frem, for to fornemme Gæster, Lejrens Protektor, Prins Knud, og selveste Wilson, Lederen af det internationale Bureau i London, og i sin Tid B-P's højre Haand.

Begge Gæsterne kom Kl. 10, og mens Ove Holm og Borges startede en særdeles grundig Gennemgang med Prinsen, tog Erik Østergaard og den internationale Sekretær Kay Lauritzen sig af Wilson. Naturligvis var det først og frem-mest de fremmede Lejrpladser, der blev besøgt, men ogsaa mange danske Lejrpladser blev besøgt.

(Fortælltes Side 138)

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

Saa gik den Sommerferie, og I har formodentlig alle nydt den og samlet jer mange Kræfter, saa I nu kan tage fat paa jeres Arbejde i Flokken og Skolen med godt Humør og Lyst til at lære noget. Mange af jer — forhaabentlig alle — har været paa Landet, og mange af jer har været i Sommerlejr, maaske for første Gang. Saa har I faaet en lille Forsmag paa det, jeg lige er kommet fra: Den store Spejderlejr paa Ermelundssletten.

Og tro mig, I har noget at glæde jer til, for naaar der næste Gang bliver Korpslejr, saa er det jeres Tur til at komme med. Og I kan tro, at de Spejdere, der var med i Aar, de kan fortælle et og andet, om alt det, de har oplevet. I saadan en stor Lejr møder man ikke alene Spejdere fra hele Danmark, men ogsaa Spejdere fra fremmede Lande. Man gaar paa Besøg hos hinanden og forsøger sig paa at tale med de fremmede. Og selv om man ikke kan tale andet end Dansk, saa gaar det alligevel. Man ser, hvordan de indretter deres Lejr, man faar maaske Lov at smage paa deres Mad, for de laver den til paa en helt anden Maade, end vi gør. Man ser, at deres Mærker er helt anderledes end vore, ja, der er nok at gøre. Jeg var f. Eks. paa Besøg hos Marokkanerne, og der skulde vi spise med Fingrene, og naaar I hører, at de brugte Suppe som Sovs, saa forstaar I nok, at det var svært. Jeg kunde ikke, men de kunde selv.

Alt det kan I komme til at opleve om fem Aar, men det forudsætter, at I gør alt det, I kan, for først at blive dygtige Ulve og dernæst gode Spejdere. Derfor: hæng i og

God Jagt!

Baloo.

Snarraadig Ulveunge faar Broncekorset for Livredning

En Dag efter Skoletid i Midten af Februar gik Klaus Münster med nogle Kammerater, bl. a. Richard Wiedner, ned paa Skøjtebanen paa Charlottenlund-Fortet.

Da de passerede over Voldgraven, opdagede Richard, at et lille Legetøjsskib laa paa Isen imellem Broen og Slusen. Afstanden mellem Bro og Sluse er ca. 1 Meter, og Isen her var betydeligt tyndere end andre Steder paa Kanalen, da her var mere Cirkulation i Vandet. Vanddybden opgives at være over 2 Meter ved Slusen.

Da Richard var kommet næsten helt hen til Skibet, brast Isen, og han gik igennem, saaledes at han kun havde Hovedet og det øverste af Skulderpartiet over Vandet. Han raabte om Hjælp. Klaus sprang øjeblikkeligt uden at betænke sig et Sekund fra Broen ud langs med Slusen, hvor han holdt fast i Jernpiggene. Han arbejdede sig saaledes frem til det Sted, hvor Richard laa og viste derved megen Omtanke og Betænkssomhed. Idet Klaus klamrede sig til det faste Holdepunkt med den ene Haand, fik han med den anden fat i Richards Arm og hagede sig fast hertil.

Det lykkedes Klaus at bugserer baade Richard og sig selv langs med Slusen op paa det tørre. Isen brast flere Gange, men takket være, at Klaus holdt godt fast i Jernpiggene og i Richard, gennemførtes Redningsarbejdet. Richard blev omgaaende bragt hjem; han var ikke mere medtaget, end at han kunde løbe selv, hvorimod Klaus, der havde faaet vaade Støvler, ikke fandt Anledning til at gaa hjem for at skifte!

Det varede flere Dage, inden Klaus sagde noget hjemme om, hvad der var sket. I Forhold til sin Alder har han udvist god Omtanke og har ikke tabt Hovedet eller staaet og glædet, som man saa tit ser selv Voksne gøre i en tilsvarende Situation.

— Det er i en ung Alder, at Klaus Münster faar indskrevet sit Navn i Korpssets Æresbog.

AKELAS FARVEL til en finsk Ulveunge

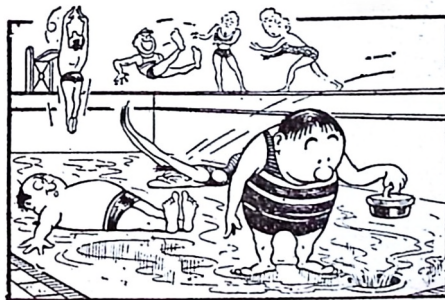
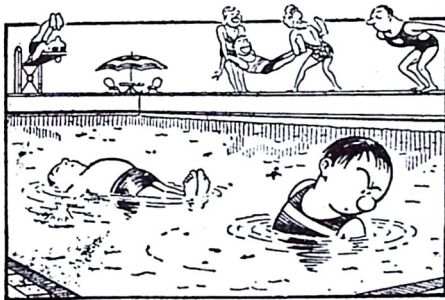
I adskillige Flokke har der været Finneborn som Ulveunge. Peder Ores Flok, Koge, tager her Afsked med et Finnebarn, der skal tilbage til sit Fædreland.

Oiva Kalervo Peltonen er rejst hjem til Finland, og selv om det er tungt for os at skulle sige ham Farvel, vil vi dog haabe for ham, at han maa komme til at finde sig godt tilrette i sit Fædreland. Oiva var Ulveunge med Liv og Sjæl, og vi vil herigennem sige ham Tak for den Tid, vi har haft sammen med ham. »Oiva« blev Ulveunge, da Flokken startedes for omtrent et Aar siden, og har været en flittig og interesseret Ulveunge, der deltog i alt, hvad han kunde komme til. Selv Turneringen to Dage før han skulde rejse hjem, var han med til. Han var lige ved at faa sin Første-Stjerne færdig, da vi pludselig fik Besked om, at han skulde rejse. Oiva skal hjem til Korpilakti, en øde Egn langt inde i Finlands store Skove, hvor der hverken er Spejdere eller Ulveunger, men der er et gammelt Ord, der siger: Een Gang Spejder, altid Spejder, og det gælder ogsaa for en lille Ulveunge, der kun lige har faaet Lov til at snuse til Spejderlivet; med Oiva var en rigtig Ulveunge, og det vil sikkert vare længe, før han glemmer sin Ulvetid blandt danske Drengene.

Det bliver tungt for os i Flokken, at vi ikke længere har dig iblandt os, lille Sahi, men vi haaber en Gang imellem at høre lidt fra dig. Held og Lykke i Fremtiden.

God Jagt, lille Sahi.

Akela.

Liden Aarsag —
stor Virkning!!!

Fra Forventning til Minder

(Fortsat)

How do you do!
Prins Knud og Wilson hilser paa hinanden.

Hos Nordmændene blev der budt paa ægte norsk (med Snurren paa r'et) spekekjøt og flatbrød, og hos Marokkanerne stod den paa Mælk og Dadler, der blev serveret af en Toubrika, en rigt udsmykket Messingbeholder, som er bragt med fra Marokko.

I Dag har det andet Hold Provinsboere været paa Udflygt i Nordsjælland og fik en god Tur. Nu til Aften har vi haft talrige Gæstebaal rundt om paa Sletten. Troppene og Divisioner har gæstfrit indbudt Udlændinge og Danske, og nede hos Lyngby Divisionen har der været Lejrbaal, arrangeret af gamle Hellerup'ere med Rektor Hartvig-Møller som det straalende Midtpunkt.

Wilson is an amusing fellow!
Her fortæller han Draiby, Erik Østergaard og den internationale Sekretær, Kay Lauritzen, noget sjovt.

Bliver der Maal?

Det store internationale Lejrbaal

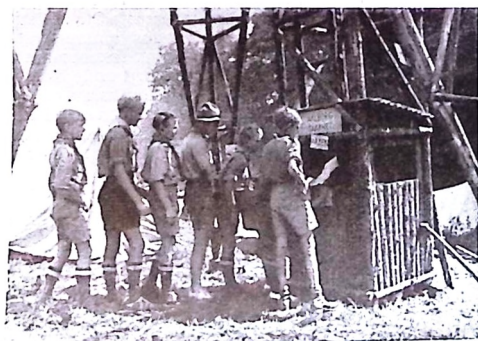
Lørdag den 3. August

Trods det lunefulde Vejr meldes der i Dag om et Besøg paa ca. 10,000, og i den klare Luft tog Lejren sig prægtigt ud med den mørke Skov og de drivende Skyer som Baggrund. Atter i Dag har der været officielt Besøg — det var den britiske Gesandt, der gæstede det engelske Hold og Lyngbydivisionens to Frændetroppe.

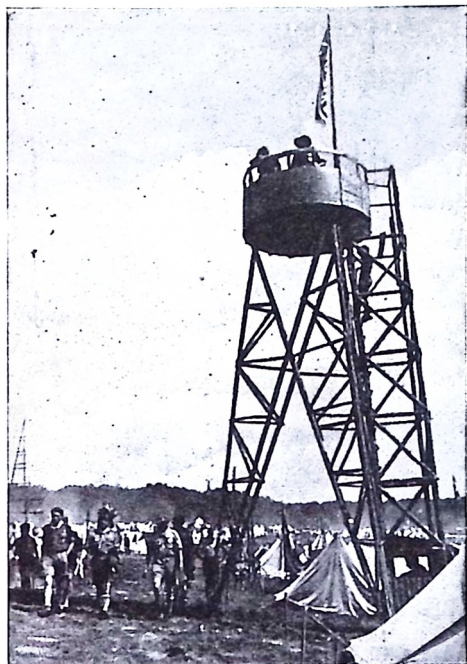
Slutspurten i Patruljekonkurrencen er foregaaet — Opgaverne skulde afleveres Kl. 6, og man maatte holde Ørerne stive, hvis man skulde naa at løse dem alle.

Hele Dagen har der været Kampe i Haandbold og Tovtrækning, og nu er alle Kredsmesterskabene i Haandbold afgjort; og i Morgen skal saa Troppen med Landets bedste Haandboldspillere under 16 Aar kaares. Lige saa spændende bliver det, hvem der vinder Tovtrækningskonkurrencen — der er sammenlagt blevet tabt nogle Kilo paa Tovtrækningsbanen i disse Dage, for — du gode — hvor er der blevet halet!

I Eftermiddags var der en fornem Reception i den franske Legation, hvor Lejrledelsen fra vort Korps og fra KFUM-Spejdernes Sønderborglejr

Aalborgspejderne havde maattet leje en hel Jernbanevogn for at faa transporteret deres imponerende Aalborgtaarn til Ermelunden. Det kostede 25 Øre at bestige Taarnet, og de fik næsten Udgifterne dækket.

To af Lejrens Vartegn: Aalborgtaarnet —

var til Stede. Desuden var Prins Knud og Wilson indbudt.

Det internationale Lejrbaal om Aftenen maa vistnok betegnes som det bedste af de fire gode Lejrbaal. Der var imponerende mange Tilskuere og uhyggeligt mange mørke Skyer, og baade Baalet og Skyerne holdt, hvad de lovede. Vi morede os dejligt og blev dyngvaade. Husker du Mandolinorkestret, husker du Borges' Evne til at faa Tilskuerne til at vifte med Æselørerne? Kan du se Nordmændene for dig, som de kom ind, hver især bærende paa en lang Granstage til Baalet — en Hilsen og Tak hjemmefra og kun en ringe Brøkdel af de 20 Rummeter Brænde, de alt i alt har faaet herved. Og hvad mener du om Franskmandenes Skuespil, der druknede i Regn, Svenskernes Sayblad- og Harmonikamusik, og Litauernes og Letternes Sang, der fik os til at glemme de vaade Dryp?

Men har du glemt alt dette, saa er jeg ganske sikker paa, at du endnu husker Marokkanernes kannibalistiske Skuespil, husker, hvorledes de halvnøgne Menneskeædere med røde Tatoveringer kastede sig over en fredelig Sommerfuglesamler, der var nær ved at blive ristet over Ilden og ædt men reddede sig i allersidste Øjeblik.

Allerbedst husker vi den Glæde, som alle Lederne af de udenlandske Hold gav Udtryk for, Glæde over at have faaet Lov til at deltage i denne Lejr og Glæde over at finde nye Spejderkammerater.

Korpsets bedste kaares — Søndag den 4. August

»Sidste Gang«. Sidste Gang vi hører den fejende Reveille, sidste Gang vi vandrer i Flok og Følge til den kæmpemæssige Morgenparade, sidste Gang vi præsenterer Lejren for de Tusinder af Gæster, der paa hver Besøgsdag er strømnet til, sidste Gang vi samles til de mægtige Lejrbaal i Ulvedalene — det er uigenkaldeligt sidste Dag i Korpslejren.

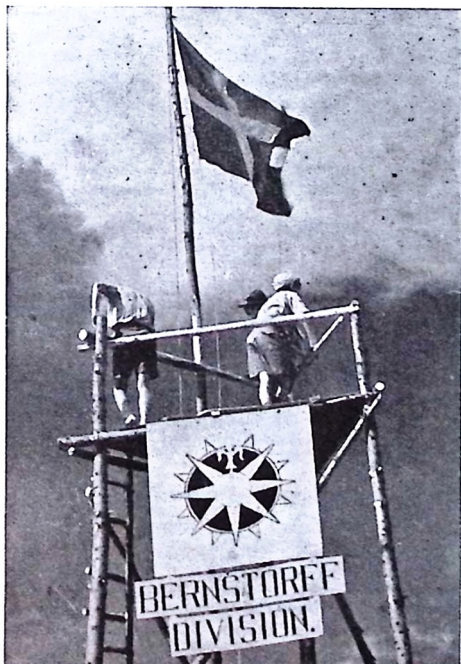
Vejret synes nu at være kommet ind i et stabilt Hjørne, og da det jo gælder om at se Fordelene ved alting, betyder det gode Vejr, der kom saa sent, dog i alt Fald, at vi kan gøre os Haab om at faa Teltene pakket tørre sammen i Morgen.

Efter Morgenparaden holdt Professor Flemming Hvidberg en overordentlig smuk Gudstjeneste paa Paradepladsen.

Derpaa gik det tilbage til Sletten, hvor det allerede var begyndt at strømme til med Besøgende. Kort før Frokost spilledes Finalerne i Haandbold, og Spejderchefen overværede de afsluttende Kampe, der var meget spændende. Ved 2-Tiden afgjordes Tovtrækningsmesterskaberne, hvor man især lagde Mærke til, hvor smukt den norske Trop, 1. Bygdø, placerede sig.

Udenfor de officielle Konkurrencer kæmpedes der om Divisions-Danmarks mesterskabet i Tovtrækning, som blev vundet af Bernstorff Division.

(Fortræktes Side 142)

— og Bernstorff Divisionens Taarn
nær Baden Powells Plads

Resultaterne af Korpsmesterskaberne

Korpslejren 1946

Lejrskonkurrencen mellem de 307 deltagende Troppe

Nr.		
1.	Taastrup 1. Trop, Rolif Krakes Div.	Diplom — Korpssets Stander, Plade, 2 Telte
2.	Kronborg, Frederiksborg Amts Div.	» — Plade, 1 Telt
3.	Chr. d. 4. » » »	» — „ „ diverse Udrustning
4.	Rønne, Bornholms Div.	» — „ „ „ „
5.	3. Ordrup, Bernstorff Div.	» — Tropsbibliotek
6.	Kong Erik, Frederiksborg Amts Div.	»
7.	1. Østerbro, Østerbro Div.	»
8.	1. Hornslet, Djurslands Div.	»
9.	Oberst Læssøe, Hærulv Div.	»
10.	Furesø, Lyngby Div.	»

Teltene er udsat af Sct. Georgsgilderne i Danmark.

Patruljekonkurrencen mellem de 556 deltagende Patuljer

Nr.	Division	Trop	Patulje	Point	Præmie
1.	Frederiksborg Amts Div.	1. Lillerød	Høge	214	Sølvplade, Diplom og komplet Patuljeudstyr.
2.	» » »	Chr. 4's Trop	Ørne	211	Sølvplade, Diplom og Telt.
3.	Aarhus Div.	1. Aarhus	Viber	201	Sølvplade, Diplom
4.	Frederiksborg Amts Div.	Chr. 4's Trop	Panther	196	» »
5.	St. Blichers Div.	2. Viborg	Egern	188	» »
6.	Østerbro Div.	1. Østerbro	Harder	186	Diplom
7.	Lyngby Div.	1. Holte	Hjorte	185	»
8.	Østerbro Div.	1. Østerbro	Egern	184	»
9.	Brønshøj Div.	1. Bellahøj	Høge	183	»
10.	Svend Gønges Div.	2. Næstved	Ørne	183	»

Det komplette Patuljeudstyr og Teltet er udsat af Det Danske Spejderkorps' Depot.

Tovtrækning

Tropshold:

Nr. 1. Klintekongens Trop Plade og Diplom

Divisionshold:

Nr. 1. Bernstorff Division

Bedste Division

Aarhus Divisionen fører Korpssets Fane

Haandbold

Nr. 1. Riisskov Trop Sølvplade, Diplom og Haandbold
 » 2. Vitus Bering Haandbold

Iderigeste Lejrplads

Publikumsafstemningen om den firkseste og morsomste Lejrplads: Charlottenlund Kolonne

Hovedvægten blev lagt paa Orden og Renlighed

— siger Overdommeren i Lejrskonkurrencen, Poul Vind

Der var gjort meget for at give Lejrene et spændende, fantasifuldt og tiltalende Udseende. Charlottenlundtroppens Zululejr med Halmhytter, Dyrehuder og Totem virkede saa afrikansk, at mange troede, at det var Marokkanerne. De imponerende Taarne hos Bernstorff Divisionen og Nørrejske (Aalborgtaarnet) gav fin Udsigt over hele Lejren. Sydhavsdivisionens Storstrøms-

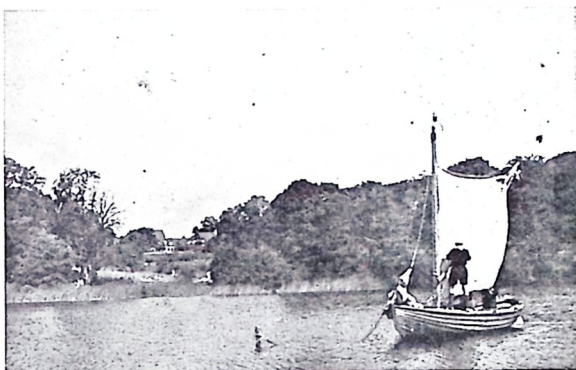
bro gennem hele deres Lejr, Sønderbros store Spejderdreng, Søborgs Grundtvigskirke, Vesterhavsdivisionens Fyrtaarn, Lyngdivisionens Lyngtæppe, var nogle af de mest iøjnefaldende Ting. Ogsaa Gjængernes imponerende Ti-pi-Lejr og Hellerup Divisionens Lejr i 2 Etager hører til Attraktionerne. Der var mange fikse og fantasifulde Indgangsportaler og Totems, der sammen med Udlændingene var med til at gøre Lejren afvekslende og morsom for Besøgende og Deltagere, med ved Lejrskonkurrencen kom de i anden Række. Lejrpladsernes Udnyttelse, Teltene

Søspejderne i Korpslejren

Da Søspejderne naturligvis maa udnytte den korte Sejlseason til deres særlige Form for Spejdersport, var det kun et forholdsvis ringe Antal Søspejdere, der deltog i Lejren paa Ermelundssletten. Da Korpslet imidlertid gerne vilde have, at Lejren skulde give et fuldgyldigt Udtryk for det Arbejde, der drives indenfor dets Rammer, havde man bedt Søspejderne om at sende en Patulje, som kunde vise lidt af Livet, som det former sig i en Søspejder-trop, og samtidig ønskede man indrettet en Søspejderstation for ogsaa at give et Indtryk af Baggrunden for Vinterarbejdet.

Det blev »Havmændene« i Skovshoved, Bernstorff Division, som fik overdraget disse Opgaver. Haj-Patuljen indrettede sin Lejr ved Hjørtedammen, hvor baade Patuljefartøjet — Aalborgjollen »Hajen« — og Troppens Rofartøj var stationeret, og Patuljen demonstrerede i Løbet af Lejren baade Roning og Sejlads, Øvelser i Sejlsætning og -Bjergning, Signaler mellem Fartøj og Land, dels med Haandflag, dels med internationale Signalfag, der hejstes paa Lejrens Signalmast. Patuljen ovennævnte i en Bivuak, rejst af Sejl og Rundholter, og deltog iøvrigt i Lejrlivet ganske som enhver anden Patulje, saaledes ogsaa i Patuljekonkurrencen.

Om Lørdagen flyttedes Fartøjerne tilbage til Sundet for Søndag Formiddag at deltage i en Kapsejlads for Aalborgjoller. Efter en meget spændende Sejlads blev Delfinerne fra »Havmændene« Nr. 1, og Hajerne, som havde været forfulgt af Uheld, men som præsterede en glimrende Sejlads, blev Nr. 2.

Søspejderstationen blev besøgt af adskillige Tusinde og vakte stor Interesse med sine smukke Modeller og morsomme Instruktionsmaterialer.

P. G.

og Teltorden, egentlige Lejrarbejder, Køkken og Madopbevaring og ikke mindst Renlighed var de Ting, Hovedvægten blev lagt paa. M. H. t. Orden afslører en saadan Lejr uhjælpeligt, hvilke Troppe der virkelig konsekvent og pertentligt holder deres Lejr i Orden. Et er at have Lejren i fin Stand ved Aabningen, og naar man venter Inspektion, noget andet er at gennemføre Ordenen til Stadighed hele Lejrperioden trods Regn og Blæst, hurtig Udrykning og sen Hjemkomst. Til fuldstændt Orden hører en fuldstændig »blæst« Lejrplads, systematisk og nøjagtig Teltorden, Renlighed og Orden ved Kogesteder og Brændeskjul og sidst, men ikke mindst, gennemført Orden og hygiejnisk Anbringelse af Fødevarerne.

Til Gennemførelse af Orden er en Lejrkost næsten uundværlig — mange Troppe havde en — men ogsaa en Rive (Taastrup havde en fortrinlig) er meget nyttig. En Papirkurv til brændbart Affald — der hyppigt tommes — er ogsaa godt. Affaldshuller skal være dybe og maa ikke fyldes til Randen, for Jord og Græstørv lægges paa. Ogsaa et Torrestativ er meget nyt-

tigt — de firkantede Rammestativer virker mest tiltalende. Der var mange gode Spiseborde baade nedgravede — bedst hos Hornslet — og Træborde — udmærket hos 3. Ordstrup; Kronborg Troppes »roterende Spisebord« var en fiks Morsomhed, og ogsaa Chr. d. IV's Borde med hjemmenvævede Halmmaatter var prima. Men Spiseborde skal holdes i pinlig Orden. Madrester paa Bordet eller i »Fodrenden« virker ærlig talt ret ulækkert.

»Kokkenet« skal — som det ogsaa de fleste Steder var Tilfældet — holdes klart afgrænset fra den øvrige Lejr. Vi saa alle mulige Typer Kogebaal, lige fra imponerende Lejrkomfurer til simple 3-Stensbaal. Det kan næppe anbefales at vænne sig til at bruge store Jerncylindre. Derimod kan et »Gammelmandsildsted«, hvor Baalet er loftet op i Bordhøjde, være praktisk i en Standlejr — men et enkelt Sted var det lavet saa højt oppe, at de mindre Spejdere maatte række opad for at røre i Gryden! Det afgørende er ikke, hvilken Type man bruger, men om det

er lavet godt, og at man *undgaar at ødelægge Græstøven*.

Madopbevaringen var en Ting, det kneb med mange Steder. Madvarerne bør opbevares i Køkkenteltet (eller i Kasser) i pinlig Orden. Der bør være Hylder, saa de er hævet over Jorden. Mange havde gravet Kældere, men en Del af dem var ikke hygiejniske. Taastrup havde bagest i Køkkenteltet en fortrinlig Kælder.

En Opslagstavle bør findes paa Lejrpladsen, ligesom der kan gøres mere eller mindre ud af Afgrænsning, Indgang m. m., men de ovennævnte Ting er det væsentlige. Om alle Lejrarbejder gælder det, at de bør være præget af praktisk Sans, Soliditet og Spejderteknik (rigtige Surringer og Knob).

Af de mange kritiske Bemærkninger kan man faa det Indtryk, at Lejrporten skulde være ringe. Det var ikke Tilfældet. Tværtimod, der var mange gode Troppe og faa helt daarlige. Men jeg har villet pege paa, at Orden og Hygiejne var det, der gennemgaaende var daarligst. De Troppe, der kom i Spidsen, kombinerede fornuf-tige og solide Lejrarbejder med en gennemført Orden.

Og saa vil jeg slutte med Ønsket om, at de ringere Troppe har lært noget, dels ved at se andre Troppe, dels ved Dommernes Bemærkninger, saaledes at de — ogsaa paa dette Omraade — har haft Udbytte af den begivenhedsrige Er-melundslejr.

Poul Vind.

Fra Forventning til Minder

(Fortsat)

sion; en Række Divisioners Førere, Røvere og Skovmænd mødtes i nogle særdeles velspillede Haandboldkampe, der resulterede i, at Odense Division vandt en klar Sejr over Helsingør Røverne.

Saa er vi da naaet frem til Afslutningspara-den, og i Nærværelse af mange Tusinde Tilskuere marcherer vi ind og stiller op paa vore Pladser paa Engen neden for Bakken med Flagstangen, hvorfra Flaget vajer.

Vi staar alle og tripper for at høre Resulta-terne af Lejrens forskellige Konkurrencer, og efter nogle indledende Bemærkninger af Lejrche-fen, bliver der lukket op for Lykkeposen. Med størst Spænding er sikkert Resultatet af Trops-konkurrencen om Korpslejrøns bedste Lejrplads imødeset, og de, der har haft Øjnene med sig paa deres Ture rundt i Lejren, kan ikke have undgaaet at bemærke, at Taastrup og Kronborg Trop virkelig laa i Topklassen, og indtil næste Korpslejr fører da Taastrup 1. Trop Korpsets Stander.

Med næsten lige saa stor Spænding var Ud-pegningen af Danmarks bedste Division imødeset. Spejderchefen havde fundet, at to Divisioner, Aarhus og Bernstorff, var lige gode og stod nøj-agtigt lige højt, og da han lod Skæbnen raade, blev det Aarhus, der kom til at føre Korpsets Fane indtil næste Korpslejr.

Efter den langvarige Præmieuddeling talte Prins Knud. Derefter var Tidspunktet naaet, hvor Flaget skulde stryges, og langsomt gled Dannebrog ned og markerede, at Lejren officielt

var forbi, men, som Erik Østergaard sagde til Publikum: »Lejren er forbi, men paa Gensyn til Lejrbaalet i Aften!«

Det blev et mægtigt Gensyn! Friluftsteatrets lange Bænkerader tæt besat af et veloplagt Pub-likum, der maa have rummet talrige gamle Spejdere, for slikken de kunde raabe Tjicker-licker — dog, vi stod os! Det kunde ikke und-gaas, at der blev en Del Gentagelser, for det meste af det blev transmitteret, og det skulde jo gerne være det bedste af det bedste, der naar ud til Landets Lyttere. Det morsomste Nummer egnede sig desværre ikke for Transmission — det skulde nemlig høres *og ses*. Som Jens Hvass sagde til Indledning: »Vi Nørrejyder har altid været de største Klovne« — og saa sandt om man ikke maatte give ham Ret! De har nogle meget, meget talentfulde Klovne!

Korpslejrnsangen med den fængende Melodi blev sunget endnu en Gang, og der var mere Inderlighed i Stemmerne end nogensinde før, da vi sang Ermelundens Pris: »Ja, vi skal aldrig, aldrig glemme den...«

Lige før Spejderchefens Afslutningstale sang en lille Spejder meget smukt solo, og da de sidste Toner var døet hen, kom en lang Række Spejdere ind i Kredsen, tændte deres Falkel ved Baalet og stillede sig i en stor Rundkreds, me-dens Ove Holm talte om den Tillid, hvormed Spejderne fra nær og fjern mødes, fordi Spej-derloven gælder for dem alle.

— Det er de unge her om Baalet, der skal bære Tømmer til at bygge Fremtidens Danmark. Lad os ønske, at de maa blive Mænd, der er Danmark værdige. Med dette Ønske slutter vi Baalet i Aften, og slutter vi vor Lejr.

Vi rejste os alle og sang »Kong Christian« og »Der er et yndigt Land«. Under Hornsignaler inde fra den mørke Skov rullede Korpsets Fane sammen for sidste Gang, de knitrende Falkler kastedes paa Baalet — Korpslejren var endt.

— Meget kunde der endnu have været skre-vet om Ermelundslejren, og hvad der oplevedes. Hvad *du* oplevede, ved jeg ikke. Men jeg ved, at enhver af jer, der kom til Ermelunden med Forventning, oplevede noget, som I kan bygge videre paa. Hvis I vil!

Det er jo saadan, at det i meget høj Grad afhænger af dig selv, om du oplever noget. Saa-ledes er det f. Eks. med Kammeratskabet i Pa-trulje, i Trop og Division, i Korps og i Verdens-broderskabet — er vi indstillet paa, skal Ople-velsen nok komme. Men gaar vi ligeud med Sky-klapper for Øjnene, kan vi rende til nok saa mange Korpslejre uden at faa en Tøddel ud af det.

De kommende Tider skal nok vise, at der var noget ved Korpslejren i Ermelunden.

Vinderne blandt Deltagerne i Publikumsafstemningen om den iderigeste Lejrplads

1. Præmie: Poul Henriksen, Klippinge
2. Præmie: H. N. Møller, Sigridsvej 4, Hellerup
3. Præmie: Poul Beckmann, Strandvej 217, Hellerup

Nyt fra Redaktøren

VEL MØDT!

Ja, nu er det saamænd snart længe siden, at jeg vendte hjem fra det sydlige Udland (nærmere betegnet Afrika), og allerede i Korpslejren fik jeg sagt Goddag til en Masse af jer, og Resten haaber jeg at lære rigtig godt at kende gennem *Spejdernes Magasin*.

Saa er Korpslejren forbi, og i dette og følgende Numre vil vi minde de begivenhedsrige Dage derude paa den dejlige Ermelundsslette. Gennem min Virksomhed ved »Lejr-Avisen« kom jeg under Vejr med, at der rundt om i Landet sidder en Række udmærkede Skribenter, endog adskillige Journalister, som jeg meget gerne vil høre Nyt fra, dels om Korpslejren — Minder fra Samværet med Spejderkammerater fra Ind- og Udland, noget, der i særlig Grad gjorde Indtryk paa dig, morsomme Tildragelser, eller hvad det nu kan være — og dels om Livet, som det leves i Troppe og Patruljer ude i Landet.

Saa er der en Ting endnu. I har i Korpslejren taget mange Billeder, og jeg frygter, at de ikke alle er lige fremragende. Men i din Samling findes sikkert et Par enkelte, som du selv og andre synes er virkelig gode — send mig da et Aftryk, saa vi andre 20,000 ogsaa kan faa Glæde af dem. Billedet sendes, hvis det ønskes, retur med Tak for Laan.

Som I ser, er dette Nummer blevet et rent Korpslejrnummer. Gerne vilde jeg have kunnet bringe »Æressiden«, nye Ulve med 12 Duellighedstegn, »Korpsset rundt« osv., men I maa have Taalmodighed een Maaned endnu, saa skal de nok komme allesammen — det lover jeg!

Vel mødt til Samarbejdet for et godt og levende *Spejdernes Magasin*!

Torben

„LEJR-AVISEN“ Fotokonkurrence

Ovenstaaende gode og klare Præmien i »Lejr-Avisen« Fotokonkurrence.

Billedet af Baden-Powells Plads, fotograferet fra Bernstorff Divisionens Taarn, har vundet Vinderen er: Ib Samuelsen, Gjongerne.

Københavnerdagens Præmieopgave

1 Meis: vundet af Knud Christensen, 1. Kjellerup Trop.	Bogen »Spor«: Jørgen Grand, Næstved Trop.
1 Sirkniv m. chromfarvet Skede: vundet af Egon Andersen, 2. Vesterbro Trop.	— — : Preben Eiler Jensen, Vikingerne.
1 Engelsk Tommy Tværsæk: vundet af Erik Mortensen, 6. Aarhus Trop.	— — : Per Henrik Rasmussen, 4. Godthaab Trop.
Bogen »Spor«: Palle Jensen, Lyder Højer Trop.	— — : Mogens Lund, 2. Viborg Trop.

Fotografier fra Korpslejren

kan stadig faas.

1. Det store Luftfoto af hele Lejren. 18×24 cm pr. Stk. Kr. 3,50.
2. Billedserie 8 Stk. 6×9 cm pr. Serie Kr. 3.—
Indsend Bestilling med tydeligt Navn og Adresse samt Beløbet i Frimærker.
Det bestilte sendes omgaaende og portofrit.
3. Alle Spejdere er velkomne til at bese det store Udvalg af Fotografier fra Lejren. — Vi har optaget flere Hundrede Billeder. Disse er fremlagt i vor Butik fra den 15. August.
4. Provinsens Spejdere vil senere faa Lejlighed til at se Albumet med de vigtigste Optagelser fra Korpslejren.

Hammerichsgade 4

Axelborg

København V.

ANSCO FOTO

Minder fra Ermelunden

De herlige Dage i Lejren er nu forbi, men Minderne vil leve længe, og har man ikke naaet at faa købt nogle af de specielle Souvenir's fra Lejren bør man sikre sig dem nu, medens de endnu er til at faa

B.-P. Plaquette i broncepatineret Metal	Kr. 5.00
B.-P. Silhuet	= 3.00
„Totemskind“ til Autografer eller Opklæbning af Fotos m. m.	= 0.50
Vimpler, grønt Filt m. „Ermelunden“ paa begge Sider	= 1.50
Postkort med Lejrens officielle Mærke	10 Stk. = 1.25
Postkort med Totempæl, efter Akvarel af Rune Lindstrøm	10 Stk. = 1.25
Lejrhaandbogen	= 0.50
Mærkater, pr. Ark à 24 Stk.	= 0.50
Bælteplader i Metal	= 0.50
Spejdernes Sommer Sangbog med Korpslejsangen	= 0.60

DEPOTET

Se paa dit Spejderbælte!

Der staar maaske nok „Det Danske Spejderkorps“ paa det, men det staar uskarpt og utydeligt og Liljen, der er afbildet paa det, er slet ikke „Det Danske Spejderkorps“ Emblem.

Nu er der fremstillet nogle nye Spænder, der er godkendt af Korpsen, i en meget smukkere Udførelse og med den rigtige Lilje.

De koster kun

1 Kr.

og enhver Spejder kan let selv se det nye Spænde i sit Bælte.

Depotet

Nørrevoldgade 52 . København K

Hvad er en Lap=Koksa?

Naar Lapperne i det nordligste Sverige og Norge paa deres Vandringer i de øde Fjeldtrakter skal vederkvæge sig med en Drik af Bjergbækkens rislende Vand, saa bruger de et Bæger, udskaaret af det lyse Birketræ og prydet med Ornamenter, udført ved Hjælp af et Jern, varmet i Baalets Flamme.

Et saadant Bæger kaldes en KOKSA, og de svenske og norske Spejdere har altid saadant et Bæger hængende i Bæltet paa Ture og i Lejre. Køb dig ogsaa et, det faas i Depotet og koster Kr. 2,75, og du kan faa dit Navn brændt i det for 25 Øre.

Depotet

Nørrevoldgade 52 . København K

Blade:

Spejdernes Magazin
Redaktør: stud. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport
Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Søgade 3, Søre.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Begge Blades Ekspedition:
Korpskontoret

Depot: Nørre Voldgade 52, K.
Åbent Kl. 9-17
Fredag Kl. 9-18, Lørdag Kl. 9-14
Telf. PA 4526 . Giro 2284

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PA 5711 . Kontortid Kl. 8-16, Lørdag Kl. 8-12. Giro 2284

Venskab, der opfriskedes. Foruden denne Trop kom ogsaa, delvis uventet, men særdeles kærkomment, et officielt Hold paa 19 Spejdere under Ledelse af Tropsfører *Leonard* fra Neijmegen. Disse Spejdere blev indkvarteret efter Lejren sammen med det Hold hollandske Spejdere, der havde været i den svenske Lejr.

De 50 franske Spejdere haaber paa Genvisit i Jamboreen.

Med en særlig Vogt koblet til Nordekspressen indtil den danske Grænse kom det store franske Hold paa 50 Spejdere under Ledelse af *le Breton*, der til næste Aar vil lede al Bustransport under Jamboreen. Det var sammensat af Spejdere fra alle tre franske Korps (katolske, KFUM og »Gule«). Desværre havde de ikke kunnet faa Visum til at blive her under Indkvarteringen, saa de maatte straks i Toget den 5. August, da Lejren sluttede. Det var vældig flinke Dreng, men deres Sprog er jo lidt uforstaaeligt for de fleste af os.

De 10 Tjekoslovakker ved Totemhojen.

Den længste og besværligste Rejse havde dog det 10 Mand

Tjekoslovakiet

Frankrig

store Hold fra Tjekoslovakiet under Ledelse af deres internationale Kommissær *V. Zidlichy* haft. 6 Dage var de undervejs fra Praha til Danmark i Gods-tog gennem Tjekoslovakiet, den amerikanske og den britiske Zone i Tyskland. De var godt trætte og sultne, da de kom — og saa kom de endda 4 Dage, før de var ventet. I husker dem oppe ved Totemhojen med deres smaa Telte, det ene af dem med fast Understel, som man bruger det i Tjekoslovakiet. Det var et Hold, som vi var meget glade ved at kunne byde velkommen i Lejren.

Jeg har nu fortalt jer lidt om Gæsterne i Lejren, men foruden Holdene havde vi ogsaa den Glæde at se forskellige Spejderchefer og Spejderførere fra andre Korps her og i Udlandet i Lejren. Ja, Mr. J. Wilson, Direktøren for det internationale Bureau, der samler Alverdens Spejdere, deltog i Lejren fra den 1. til den 5. August, og I kan sikkert alle huske ham fra hans meget nøje Gennemgang af de forskellige Lejrpladser. Der var et Spisebord et Sted, jeg saa, han prøvede ved at stille sig op

og hoppe paa det. Det holdt, og glad var jeg. Fra Sverige deltog Generalsekretær i Sveriges Scoutförbund *Frithiof Dahlby* i Lejren i 3 Dage og overrakte Korpsen et smukt Minde.

Generalsekretæren for Verdens KFUM i Geneve, *Hugo Ceder-gren*, besøgte os og bragte *Hil-sen* fra den svenske Spejderchef *Greve Folke Bernadotte*, der var stærkt optaget i Geneve, saa han ikke kunde besøge os. Scoutchefen for det svenske NTO:s Scoutförbund gæstede Lejren og bragte en Indbydelse med til et Par danske Troppe til Deltagelse i NTO:s Lejr til næste Aar. Fra vore Kammerater, KFUM-Spejderne i Danmark, havde vi den Glæde at se deres Stifter *Jens Grane* og Korpssekretær *Palle Zehm-graff* hos os. Nu var de lige blevet færdige med deres Korpslejr ved Sønderborg, saa de glædede sig til at gaa rundt uden at have Ansvar for noget.

Alle I, der ikke var med i Lejren, skal ogsaa have et Indtryk af, hvad der er sket, derfor er dette Stykke blevet længere, end jeg havde tænkt mig.

Tak for i Sommer!

Kay Lauritzen,
Gæstefchef.

Holland

Med $\frac{M}{Y}$ Atlantide til Afrika

Som I vil vide, er det allerede et Stykke Tid siden, at jeg vendte hjem med »Atlantides«. De to sidste Rejsebrev kommer altsaa lidt vel sent, men paa den anden Side har I Krav paa at høre om Resten af Ekspeditionen, saa — ja kort sagt, vi gaar videre i Teksten, som om intet var sket!

Red.

REJSEBREV VII

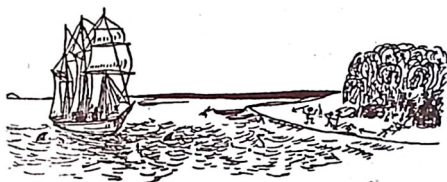
Gambia, April 1946.

Kære Ulve og Spejdere!

Den sidste Anløbsplads, jeg omtalte i forrige Rejsebrev, var Luanda i den portugisiske Koloni Angola. Da vi forlod denne By, lagdes Kursen for første Gang mod Nordvest — nu gik det atter hjemad. Snart kom vi ind i Sydøstpassatens Bælte, og med denne konstante Vind strygende ind agten for tværs plejede vi os Vej over den mægtige Guineabugt, passerede Ækvator og fik atter Solen lige oppe over Hovedet.

Uhm — hva'!!!

Friskfanget Fisk til Middag.

Ogsaa under denne Sejlads indlagde vor Skipper sig udelødig Fortjeneste. Dels fangede han med sin Harpun en pragtfuldt farvet Guldmakrel paa 106 cm. Den luskede i lang Tid rundt om Skibet, og efter flere forgæves Stød lykkedes det ham omsider at spidde den, og under meget Spjæt og Blodspøjt fik vi den om Bord. Samme Skæbne led to strømlinieformede Bonitter, en Slags Tunfisk. De er i vidunderlig Grad bygget til at skære gennem Vandet under den mindst mulige Modstand. Rygfinnen kan, naar den ikke bruges, glide ned i en Fold i Ryggen, og under Bryst- og Bugfinnerne findes Fordybninger, saaledes at disse Finner under Farten gennem Vandet gaar i Flugt med Kroppen.

Resultatløse, men spændende Delfinjagter.

Naturligvis var ogsaa Havets prægtigste Dyr, de elegante Delfiner, Genstand for vor Jagt. Men det var, lige som Neptun holdt Haanden over sine Havfruers smukke Ridedyr. Fire Gange fik Kaptajnen Ram paa en Delfin men uden paafølgende Fangst. Den ene Gang knækkede Harpunstangen, næste Gang sprængtes Linen, og de to sidste Gange — ja, dem maa jeg hellere omtale lidt nærmere.

En Dag lige før Solnedgang meldtes der Delfiner for Boven, og meget hurtigt fik Kaptajnen plantet sin Harpun godt og sikkert i Ryggen paa en af dem. Da hele Linen var løbet ud, smed vi den store, tomme Dunk ud, til hvilken Linens Tamp var fastgjort. Derpaa gik Kaptajnen og to Matroser i den lille Jolle og naaede hurtigt hen og fik fat i Tønden. I en halv Times Tid laa de nu og legede med Delfinen for at trætte den, halede ind, slækkede ud osv. Da det imidlertid efterhaanden var blevet næsten helt mørkt, turde Kaptajnen ikke blive ved af Frygt for at komme for langt bort fra Skibet men saa sig nødsaget til at hale ind paa et Tidspunkt, da der endnu var godt med Liv i Kalorius. Resultatet var givet paa Forhaand: Harpunen sled sig løs, og Delfinen svømmede frelst bort, og det kan heldigvis anses for sikkert, at Saaret i Siden vil læges, saa den slipper med Forskrækkelsen! I Buldermørke blev de tre slukerede Hvalfangere taget om Bord, og vi fortsatte den afbrudte Rejse.

Men næste Gang skulde vi være endnu nærmere ved. Denne Gang dukkede Delfinerne op midt paa Eftermiddagen, og efter et af Skipperens sædvanlige Mesterkast er der Bid, og det

Afrika kalder —

samme gentager sig: I fantastisk Fart stikker den ramte Delfin af med Harpun, Line og Dunk, mens dens Kammerater af Ophidselse og Medfølelse — maa man antage — springer helt op over Vandet. Denne Gang tager en af os med ud med Jollen for at forsøge at ramme den med nogle Riffelkugler fra vor tyske Mauser og saaledes hurtigt gøre Ende paa Jagten.

Snart er der Hold paa Linen, og Kap-tajnen haler forsigtigt ind. Da Delfinen er paa ca. 30 m Afstand, falder det første Skud i det Øjeblik, den dukker op for at faa Luft. Det gaar imidlertid for højt som Følge af, at Dyret kun lige dukker op og er væk igen med det samme, saaledes at den i de følgende Skud maa rammes nede under Vandoverfladen, efter at Neddykningen er paabegyndt; det er nemlig nemmere sagt end gjort, men det lykkedes da.

Da den sidste Kugle træffer den, kaster den sig saa voldsomt rundt i Vandet, at Harpunen slider sig løs, saa vi altsaa nu er uden direkte Forbindelse med den. At dømme efter de talrige Bobler og det meget Blod, der farver Vandet, maa den nu være dødeligt ramt, men forestil jer vores umaadelige Ærgrelse, da vi i vor Afmægtighed ser den dukke op kun 3 m fra Jollen, give et langt og altopgivende Snøft fra sig og saa atter forsvinde, inden det var muligt for os at naa derhen og faa en Løkke om Kroppen paa den.

Det var imidlertid for risikabelt at blive liggende der længere, da en Tordenbyge var i meget hurtigt Fremmarch, hvorfor vi hurtigst muligt blev taget om Bord igen. Det er dog tvivlsomt, om vi havde faaet den, selv om denne Byge ikke var kommet, idet Delfiner straks synker til Bunds, naar de dør, men der skulde have været gode Chancer for at have faaet en af de andre, der stadig havde holdt sig nær Skibet, indtil Bygen trak op. Det var kreperligt, men hvad, vi maa trøste os med, at vi tidligere har fanget en Delfin, til og med en sjælden Art.

faaet overrakt The Gilt Cross, Guldmedaljen, for at have svømmet ud paa et Sted med stærk Strøm og bjerget en Kvinde i Land og bagefter bragt hende til Live med kunstigt Aandedræt, hvilket viser, at ogsaa herude er Spejdernes beredthed, naar det gælder.

Med spændte Forventninger klædte jeg mig den følgende Dag i min kære Uniform og gik til Spejdermøde. Da hele Troppen var ankommet, fortalte jeg dem, efter at de var blevet fotograferet, om Spejderbevægelsen i Europa og specielt i Danmark under og efter Krigen, ligesom jeg havde gjort i Lagos.

Et stort Spejderopbud.

Derefter marcherede vi alle ud til Byens største Skole, hvor der var samlet en Masse andre Spejdere, Rovere og Pigespejdere i blaa Uniformer samt endelig en Masse Ulveunger. Jeg fortalte vistnok i Rej-

(Fortsættes Side 159)

Spejdere, Ulveunger og Pigespejdere i Freetown

Atter i Forbindelse med Freetowns Spejdere.

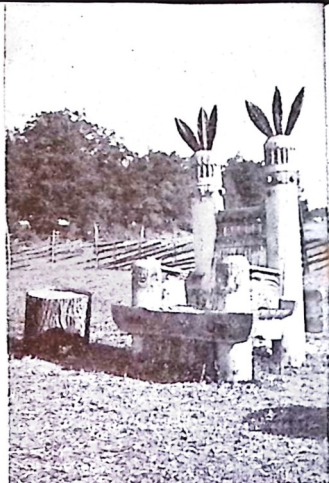
Efter kun 15 Dages Sejlads kunde vi kaste Anker paa Freetown Red, nu var vi atter tilbage i den By, hvor vi første Gang satte Foden paa Afrikas Jord. Min første Tur op i Byen gjaldt en af de Spejdere, som jeg havde mødt, da jeg var her 3½ Maaned tidligere. Denne Spejder hedder David Fraser og er Troppesfører for 1. Freetown Tropp, og vi aftalte, at jeg skulde mødes med hans Tropp Dagen efter. Han har forresten fornylig ved en stor Parade af selveste Guvernøren

Långa
Lassöts
Lejrplads

Jeg var med paa GRÄNSÖ

En dansk Patruljeførers Beretning
om den store svenske Korpslejr

Folke
Bernadottes
Hovdingesæde

Endelig oprandt Dagen, som vi saa længe havde set hen imod. De foregaaende Dage havde været som Aar, men nu stod Afrejsen for Døren, nu skulde Starten til den store, svenske Korpslejr — Gränsö-Lejren — foregaa.

Onsdag den 10. Juli Kl. 10,30 marcherede vi gennem Viborgs Gader til Torvet, og efter her at have hørt Tropsraadsformandens Afskedstale, endrede vi den røde Rutebil, der i Løbet af godt tre Timer, som gik med at synge og fortælle Historier, førte os til Grenaa. Selv om nogle af os blev »lidt« søsyge, naaede vi da Hundested, og grønne i Hovederne fortsatte vi til København.

Torsdag Aften var vi alle samlet til Afskedsparade. Det danske Hold lededes af DC Peder Bukkehave, DDS og DC Kaj Hansen fra KFUM-Spejderne. Det bestod af Falkonertroppen, Frederiksberg, Poul Asmussens Trop, Lyngby (med et aldeles fortrinligt Orkester), Glensterne, Nykøbing F., Skovmænd fra Brønshøj Div., 1. Viborg samt 4. Frederiksberg og Hørsholm Trop fra KFUM-Spejderne.

Sammen med 30 Hollændere og 170 Englændere gik vi om Bord i Malmøbaaden og satte Kursen mod Sverige.

Efter en god Tur ankom vi til Malmø, og her blev vi modtaget af en stor Menneskemængde. Passene var hurtigt i Orden, og saa marcherede vi ca. 3 km gennem Malmø Gader med straalende Neonlys, til en Skole, hvor vi sov i Gymnastiksalene, der har Ord for at have Sveriges haardeste Gulve.

Fredag Morgen vaagnede vi lidt stive; men vi blev straks frisket op i et koldt Brusebad, og derefter serverede svenske Spejdere Te for os. Saa havde vi to Timer til at kigge paa Byens Herligheder (det var en Velsignelse at glide i en Bananskal igen). Kl. 10,30 marcherede vi til Banegaarden, der selvfølgelig laa i den anden Ende af Byen. Efter en meget smuk Tur naaede vi Lejren langt ud paa Aftenen.

Vi marcherede straks til den danske Stabs Lejrplads Nr. 58, hvor Troppene fordeltes til deres egne Pladser; men kun for at opdage, at der intet Materiel var kommet. Kl. 1 bestemte Heerfordt, vores Tropsfører, at vi skulde bivakere i en nærliggende Egeskov, og der laa vi saa med vore Regnfrakker som Underlag.

Lørdag Formiddag kom Materiellet, og vi gik i Gang med at indrette vores dejlige store Lejrplads Nr. 62, ca. 15×30 m, saa der var god Plads til Troppens 13 Telte, og dens Belliggenhed ved Siden af den svenske Distriktschefs Lejr og den danske Stab gjorde ikke Pladsen ringere.

Aabningshøjtideligheden fandt Sted Søndag den 14. Kl. 13,30 paa Pampas. Først blev der holdt en kort Andagt, og efter at en kæmpemæssig Faneborg paa flere Hundrede Faner var ført ind paa Pladsen, og Lejrens 20 Flag var blevet hejst, tog Grev Folke Bernadotte, den svenske Spejderchef, Ordet og bød os alle Velkommen. Der var Deltagere fra Sverige, Norge, Finland, Danmark, Island, England, Frankrig, Schweiz, Holland, Belgien, Polen og Tjsekoslovakiet. Og da Scoutchefen erklærede Lejren for aabnet, fløj et mægtigt Bundt kulørte Balloner med Gränsö-plakaten til Vejrs og forsvandt i det fjerne.

Hele Lejren var inddelt i Byalag, ialt godt 500, og Tropsførerne hed Byhovdinge. Gränsö er en Ø, der ligger i den svenske Skærgaard. Langs Kysterne gik to Lejrgader: Silverstraaket og Pionerstraaket, imellem disse to Gader og omtrent midt paa Øen laa Pampas, Samlingspladsen, og her laa Telefon- og Telegrafkontoret camoufleret som en Hostak, Posthus, Depot, Bank, Barber, Informationsbureau, Udkigstaarn, og Jippo's Godis, den uundværlige Lejrbod, der solgte Is, Kaffe, Sodavand, Chokolade, Frugt og meget andet; og endelig Bernadottes Raadplads, hvor hans Tipi og et udskaaet Højsæde stod; bag Raadpladsen laa Stabens Lejrplads. Ved

Gränsö ligger i den skønne, svenske Skærgaard

Silverstraaket laa Sygehuset og Brand- og Politivagten, Havnen og Sjungande Dalen, hvor Lejrbaalene afholdtes. Ved Pionerstraaket og dettes Forlængelse Trapperstien laa Lejrhotellet, Sitting Bull's Lejr med en stor Tipi og store Raadspladsen med en kæmpemæssig Totempæl, formet som en Tomahawk, og foran var der en Træblok, hvori der blev hugget en Tomahawk for hver Dag, og her boede Lejrbaalslederen Långa Lassot. Et Par Hundrede Meter fra store Raadspladsen laa store og lille Plasket, i et herligt Terræn med Klipper og Skær, her badede vi, naar vi havde god Tid, for Turen fra vores Lejr og herud tog ca. ½ Time.

Oplevelserne var mange. Det bedste af det hele var nok Lejrbaalene for hele Lejren; de afholdtes i Sjungande Dalen. Her var bygget en meget stor Scene, der kunde belyses af Projektorer i alle Regnbuens Farver; paa en Træbygning bag ved Scenen stod en stor Totempæl, hvis Øjne og Mund var selvlvsende, det saa meget flot ud. Vi sad i Græsset, og Bernadotte og hans Stab havde en særlig Plads i Midten. I et Kvarter før Baalet blev tændt, led der en monoton Dundren fra to store Tam-Tam'er. Naar Baalet var tændt, ankom Bernadotte, een Gang i en stor Prærievogn sammen med Pris Gustaf Adolf, der var Lejrens Protektor, en anden Gang blev han baa-ret i en Baad af Spejdere, udklædt som Sorovere, fordi han havde forstuvet Foden, og om Lørdagen kom han ridende i et pragtfuldt Indianerskrud.

Saa traadte Långa Lassot frem til Mikrofonen; han var som omtalt Lejrbaalsleder og meget afholdt af Landspejdere. Sospedjernes Afgud hed Nækken; en Aften var der en stor Kamp mellem Långa Lassot og Nækken; de sad skrævende paa en Bjælke, under hvilken der var et Bjerg af Dynner, og de skulde saa ved Hjælp af to Sække slaa hinanden ned; Kampen endte uafgjort 3—3. Efter hver Omgang torrede Nækken sig over hele Kroppen med en Stump Tang, og hele Kampen foregik under en øredøvende Jubel. Der var ogsaa Optræden af de forskellige Nationer: Fransk-mændene spillede en Sketch, der blev oversat til Svensk; Skotterne, der i Skorter, opførte en Dans til Sækketpibemusik; Polakkerne sang, og Czekoslovakkerne lavede en knippegod Parodi paa den czekoslovakiske Radios Udsendelser; og endelig lavede vi Danske et mægtigt Indianer-show med ca. 150 Deltagere. Det foregik Kl. 22

i Mørke ved Projektorlys og gjorde ogsaa stor Lykke.

De øvrige Aftener var det danske Hold spredt ud over hele Lejren, da der altid var Rift om at faa udenlandske Spejdere med til de enkelte Smaalejrbaal. En Aften havde vi til Troppens eget Lejrbaal inviteret vores Frændretrop, Vasa-Troppen fra Göteborg og nogle Nordmand.

En Dag havde vi paa vores Lejrplads Besøg af Bernadotte himself; han fik af Hærførdt overrakt en Viborg Mønt og gik derefter rundt og trykkede hver enkelt i Haanden, hvilket resulterede i, at de fleste undlod at vaske venstre Haand et Par Dage. En anden Dag kom Spejderprinsen paa Besøg; han kørte rundt i Lejren i en Jeep og var i 1½ Dag paa Bernadottes Raadsplads, hvor han boede.

Fredag den 19. hed Västervikdagen. Om Eftermiddagen var der nemlig Underholdning for hele Lejren i Västervik, og der blev bl. a. afholdt en Fodboldkamp, Byraadet mod Lejrens Ledelse. Bernadotte stod i Maal og Prins Gustaf Adolf var ogsaa med paa Lejrholdet. Resultatet blev 3—0 til Lejren.

Der var selvfølgelig mange Flyvere over Lejren, og særlige Gæster kunde faa en Tur i en Vandflyvemaskine, der kredede over Lejren, og som startede og landede paa Bugten ud for Västervik. Der blev ogsaa afholdt en Masse Receptioner for de ledende fra de forskellige Lande; Danskernes Reception blev afholdt paa Danmarkspladsen, hvor der blev serveret Pandekager med Ananas, medens de danske Troppe lavede Opvisning paa Pladsen ved Siden af. Blandt Gæsterne var Bernadotte, Wilson, Ove Holm, Kolthoff Nielsen fra KFUM-Spejderne, den norske og den franske Spejderchef og desuden Lederne af de udenlandske Repræsentationshold.

Søndag den 21. gik vi saa i Gang med at bryde Lejren, og i Løbet af Eftermiddagen forsvandt Lejrarbejder og Telte som Dug for Solen, der for Resten slet ikke var fremme, idet det truede med Regn; alt Materiel skulde af Sted Mandag Morgen Kl. 8. Om Natten sov vi i forskellige Tipier bl. a. Bernadottes og Sitting Bull's. Mandag Formiddag marcherede vi saa til Västervik, og Kl. 11,30 sagde vi Farvel til Byen og til Bernadotte, der stod paa Perronen, da vi kørte. — Turen gennem Sverige gik godt, og vi naaede

(Fortsættes Side 156)

Kæmpemæssige Stykker Knækbrød udgjorde en ikke ringe Del af Torkosten

Kolthoff, Bernadotte, den franske Spejderchef, Ove Holm, Wilson m. fl. paa Besøg i vor Lejr.

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler

»Høflighed koster ingen Penge,« siger et gammelt Ord. Men naar man ser paa, hvordan Folk opfører sig overfor hinanden, skulde man næsten tro, at det var en meget kostbar Vare, som kun meget faa havde Raad til at bruge. Tænk bare paa de Kampe, der staar, hvis man skal med Tog eller Sporvogne. Eller tænk paa, hvor sjældent man ser, at nogen rejser sig op i et Tog eller en Sporvogn, naar der kommer et ældre Menneske eller en Mor med et Barn paa Armen. Nej, man bliver siddende, for »man har jo betalt sin Billet ligesaavel som de«, eller »et Barn kan vel ogsaa have Lov til at være træt«. Og det kan et Barn selvfølgelig være, men det ser nu trods alt godt ud, naar Børn viser lidt Høflighed mod ældre Mennesker eller overfor andre, der trænger til lidt Hjælp.

Men hvordan er det nu med os Spejdere og Ulveunger? Er vi altid saa pæne, som vi skulde være overfor andre og overfor andre Spejdere og Ulveunger? Ja, lad os se lidt paa en saa lille Ting som denne: Hilser vi paa hinanden, naar vi mødes? Det er den mindste Form for Høflighed, vi kan vise hinanden. Og skal vi svare ærligt, maa vi desværre vist sige Nej. Det hænder meget sjældent, naar jeg færdes i Uniform, at de Spejdere og Ulveunger, jeg møder, hilser paa mig, og det er ganske forkert. Alle Spejdere og Ulveunger er Kammerater, og saa er det ganske ligegyldigt, om deres Uniform er blaa, grøn eller gul; sine Kammerater plejer man dog at hilse paa. Skal vi ikke vedtage nu med det samme, at naar vi møder en anden Spejder eller Ulveunge, saa hilser vi paa ham eller hende. Vi vil jo allesammen gerne have Ord for at være høflige, men naar vi ikke er det paa dette lille Punkt, hvad saa med de mange andre Punkter?

Altsaa: Fremtidig en Hilsen og et Smil til alle andre Spejdere og Ulveunger.

God Jagt
Baloo.

Holger Schou
Sct. Jacob

Jørgen Rude
S. Odense

Henri Gelsshirt
Frederiksværk

Ellif Jensen
4. Godthaab

Henning Petersen
Holger Danske

Poul Steffenauer
Skipper Clement

Carl Petersen
Vedels Egne

John Jensen
1. Godthaab

Jes Forchhammer
Sct. Jacob

Jørgen Petersen
Hjalte Flok

Et lille Brev fra Vedbæk-Ulvenes Sommerlejr

Til Spejdernes Magasin!

I kan tro, vi har det sjovt. Vi kørte herop til Stenslettegaard i Nøddebo paa en stor Tørvevogn. Vi bor i Laden, og vi vasker os udenfor. Hver Bande har to Vandfade paa en Kartoffelkasse. Der er to »Trinere« ved Siden af Hønsesgaarden.

Køkkenteltet staar ved Siden af Laden, og vi har to Køgebaal ved Bygmarken. Bondemanden var borte paa Besøg, og da Solen gik ned i en Sæk, var vi bange for, at det skulde blive Regn, og saa begyndte vi at sætte Byggen sammen i Høve, 12 eller 14 Neg i hver. I kan tro, Hr. Kristiansen blev glad. Næste Formiddag gjorde vi Marken færdig. Vi har baaret Brænde sammen, og nu er vi nyttige Medlemmer af Samfundet, ligesom »Millionserdrengene«, som vi faar læst op af i Middagspausen.

Der er kun en Dør ind til Stalden, hvor Tyren staar; den laver Spektakel hele Natten. Lille Mis sover hos os om Natten. Da vi var paa Nat- tur for at se Fyrsværkeriet paa den anden Side af Søen, stod vi helt stille for at høre Fuglene og se hvor kønt det var, og saa opdagede vi nogle Kirsebærtyve og forskrækkede dem.

I Søndags var Far og Mor her, der havde vi Turnering. Vi driver Sport og har fejret Fødsels- dage. Vi faar dejlig Mad af en gammel Pige- spejder. I Dag sejlede vi til Fredensborg og saa Slottet. I Morgen skal vi til Lejrbaal i Præste- gaarden, og vi hørte Præsten tale i Kirken i Søn- dags, han er gammel Spejder. Nu har vi kun to Dage igen.

Med Ulvehilsen

Nils Velle (9 Aar).

$$12 \times 12 = 144$$

Duelighedstegn!

Her ser I 12 dygtige Ulveunger, der har taget alle 12 Duelighedstegn.

Antallet af Ulve, der opnaar at faa alle Due- lighedstegnene, er i stadig Stigning — efter- haanden er mange Ulve blevet klar over, at ved ihærdigt Arbejde kan det lykkes at tage dem alle 12.

Ved Udgangen af dette Aar hører vi op med at bringe flere Billeder her i Magasinet, saa hvis du er færdig med alle 12 Duelighedstegn, maa vi have dit Billede senest den 20. Oktober, for at du kan naa at komme med i December- nummeret.

Gorm Glæsel og Per Glæsel
Geel's Flok

Hyldest til en By...

*Jeg mindes en By af hvide Telte,
en By af en særlig Egenart,
et Demokrati, som ingen kan vælte,
et skyggefuldt Sted, hvor man havde det rart —
ikke sandt, Kammerat*

*Du Ermelund, du var Byernes By,
thi du blev styret af stærke Kræfter,
hvor Vennernes Kreds gav os alle Ly,
du var Freden, vi længtes efter —
ja, længtes efter*

*Fra langt mod Syd til højt mod Nord
dens Indbyggerskare var stævnet, —
og hver en Gut var straks dus med sin Bror,
og det uden Ord blev nævnet —
har du det evnet?*

*Jeg mindes en By med Nationernes Flag
og et Sprogenes Samlingsmærke.
Dit Baal har brændt for en fælles Sag,
en Sag, der gør, vi bli'r stærke.
Vi er stærke*

Niels Find.

Gränsö-Lejren (fortsat)

Malmö Kl. godt 22. Her blev vi rangeret rundt en Times Tid, til vi endte ved Frihavnen, hvor vi ved Hjælp af nogle Træplader indrettede Vogne, saa vi kunde overnatte i dem.

Tirsdag Morgen blev vi vækket Kl. 6, og med »Malmøhus« vendte vi tilbage til Danmark.

Saadan forløb de begivenhedsrige Dage deroppe paa Gränsö, og meget har jeg maattet udelade. Det, der maaske var det allerbedste, har jeg slet ikke faaet omtalt, nemlig Oplevelsen ved at være i et fremmed Land, den fremmedartede Naturskønhed og Samværet med Spejderkammerater fra andre Lande, der resulterede i mange nye Venskaber. Vi fik Oplevelser og Indtryk, som vist ingen Spejder, der fik Lov at deltage, nogensinde vil glemme.

Bent Rørsted,
PF, 1. Viborg Trop.

Nu er du vel sikker paa —

— at det af Patruljens Materiel, der eventuelt gemmes hen for Vinteren, er i Orden?

— at Teltet er eftersat og repareret, hvis det skulde have en Brist: En lille Flænge, en manglende Hægte eller Bændel, en Bardun, der ikke er der?

— at det (Teltet) er godt gennemtørret og bliver anbragt paa et absolut tørt Sted, hvor det ikke kan blive jordslaaet eller mørne?

— at Gryderne og Panden er skuret ud- og indvendigt, og at hver Gryde har sit private Hylster?

— Slevne og andre Køkkengrej er lagt rene ned i rene Hylstre?

— at Patruljen nødvendigvis behøver at gaa i Hi nu? Der findes ogsaa i dette Land gæve Patruljer, der holder Lejr sæson hele Aaret!

Paa Patruljetur med Stifinderpatruljen

Torsdag Middag. Klokken er 13. Patruljens Medlemmer kommer myldrende, glade og veloplagte, al Bagage spændes paa Kærren, og vi er klar til Afgang.

Vi traver ud af Byen mod Øst og følger Landevejen mod Struer 5 km og drejer mod Nord ad en Sidevej mod Nissum Bredning. Efter at have fundet en ideel Lejrplads i en Dal bevokset med Krat, rejser vi Teltet ved Hjælp af en medbragt Kran og indretter Lejrpladsen. Klokken er nu 16, og vi starter ud i Terrænet for at orientere os og kommer til en Lerskrænt, der fører ned til Fjorden, hvor vi alle synker i til Knæene og trækker os tilbage i vild Forvirring. Efter en Tids Søgning finder vi et Sted, hvor Skrænten er kratbevokset helt ned til Stranden. Her laver vi en Konkurrence om, hvem der kommer først op. »Nussen« klarede den i fin Stil og blev Nr. 1. Oven for Skrænten var der en Lysning. Et Stykke inde i Krattet opdagede vi en Fjerdusk og faldt straks ned og gik krybende til Angreb paa den fjerprydede Fjende med »fældede Bøsser«. Lidt efter hørte vi et Brøl fra »Vabbe« og rejste os alle og styrtede frem i den Tro, at han var blevet overfaldet. Et lille Stykke inde fandt vi ham med samt vor Fjende, der viste sig at være en Mælkeunge, der var fjerprydet. Brølet stammede fra et Latterudbrud fra »Vabbe«. Slukerede lu-

skede vi hjem mod Lejrpladsen og fik et større Chok, da vi opdagede, at Lejrpladsen var tom. Det viste sig hurtigt, at det var en forkert Plads, der lignede vor paa en Prik. Vi ankom til den rigtige Lejrplads Kl. 18,30, trætte og sultne, og gik i Gang med Madlavningen, der bestod af tørre Klemmer. — Efter endt Maaltid samlede vi Brænde til Lejrbaalet. Efter dette serveredes der en Æggesnaps. Kl. 22 gik vi til Køjs.

Den næste Morgen stod vi op ved Hanegal, gjorde Teltet i Stand og ryddede op paa Pladsen; saa gik vi over til praktisk Spejderarbejde, som bestod i Signaler og Kast med Redningsreb m. m. — Klokken er nu 10,30, og vi gaar i Gang med Middagsmaden, der bestaar af Bayerske Pølser med Kartoffelsalat og Hyldebærssuppe. — Midt i Middagsmaden faar vi Besøg af »Vabbe«s Forældre, der roste Maden. Efter Maaltidet lavede vi en gevaldig Tævekamp og havnede tilsidst alle Mand i en Aa. Efter at have tørret vort Tøj, brød vi Lejren og begav os hjemad. Vi naaede hjem Kl. 17,30 trætte og udasede, men med en god Tur bag os.

Jorn Meedom,
PF.

Fra Korpslejrens Hovedgade — Totemallé

GAMLE RAVN fortæller

om Drilbor...

Naar man gaar i et Museum og ser paa de Nytte- og Prydgenstande, som primitive Folkeslag har fremstillet, forundres man Gang paa Gang over, at det har været disse Mennesker muligt at frembringe saa beundringsværdige Genstande med de ufuldkomne Hjælpemidler, som stod til deres Raadighed.

Det er derfor uhyre interessant at studere disse Folkeslags Arbejdsredskaber, og Studiet bliver ikke mindre morsomt derved, at man i de forskellige Redskaber finder Principper som den Dag i Dag er i Anvendelse i moderne Arbejdsredskaber.

Dette er f. Eks. Tilfældet med Drilboret, som ogsaa i Dag anvendes af bl. a. Guld- og Solvsmede.

Princippet i Drilboret er, at en ganske simpel og lidt anstrengende Haandbevægelse omsættes til en hurtigt snurrende Bevægelse.

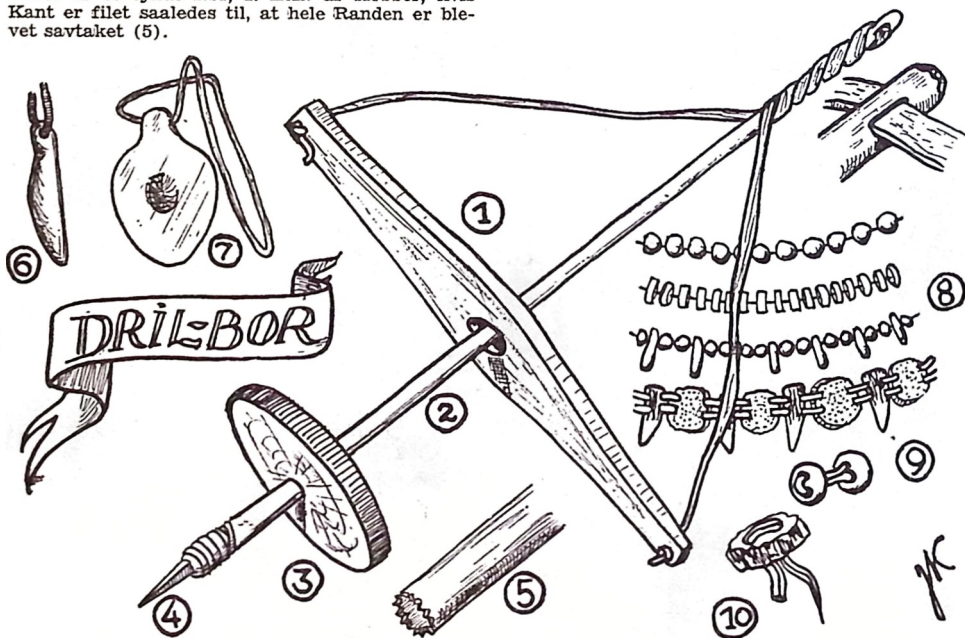
Se paa Tegningen. Nr. 1 kalder vi *Hammelen*, idet Trækket begynder her. 2 er *Borestangen*, 3 *Svinghjulet* og 4 er selve *Boret*. Borestangen er stukket igennem et Hul midt paa Hammelen. Fra Hammelens ene Ende gaar en Snøre op gennem Enden af Borestangen og ned til Hammelens anden Ende. Svinghjulet er en Skive, som er savet af en tyk Gren el. en tynd Træstamme. Boret er et tyndt Rør, f. Eks. af Kobber, hvis Kant er filet saaledes til, at hele Randen er blevet savtaket (5).

Med dette Bor kan du bore Huller i haarde Genstande som Ben, Sten og Metal.

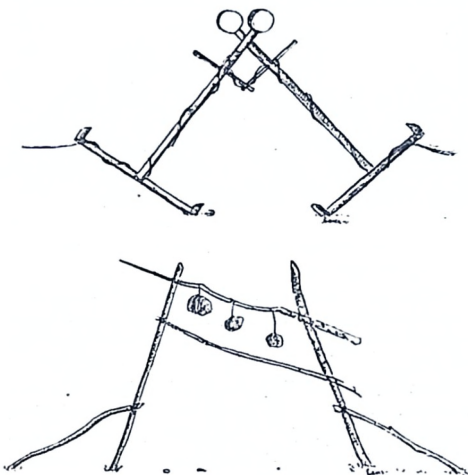
Paa Numrene 6, 7 og 8 ser du forskellige Eksempler paa Fremstilling af indianske Halskæder. Sav en Hjortetak i Skiver paa ca. ½ cm's Tykkelse og bor Huller i Kanten som vist paa Tegningerne Nr. 8 og 10. Sav Enderne af Takkerne og bor Huller heri. Saml saa hele Kæden med Lædersnører.

Skal du bore i en smuk lille Sten, lav saa en Fordybning i en lille Træplade, læg Stenen ned i Fordybningen og hæld smeltet Voks eller Stearin ned omkring Stenen. Paa denne Maade har du meget mere Hold paa Stenen og undgaar at bore Huller i Fingrene. Hvis du borer Huller i 4 Stene, som du synes er smukke — du kan finde Masser af den Slags ved Stranden — kan du lave dig et Par Manchetknapper. Et Hul i hver Sten — træk en kort Lædersnøre gennem Stenene to og to, og slaar en Knude for Enderne og hejsa — der har du et Par Manchetknapper.

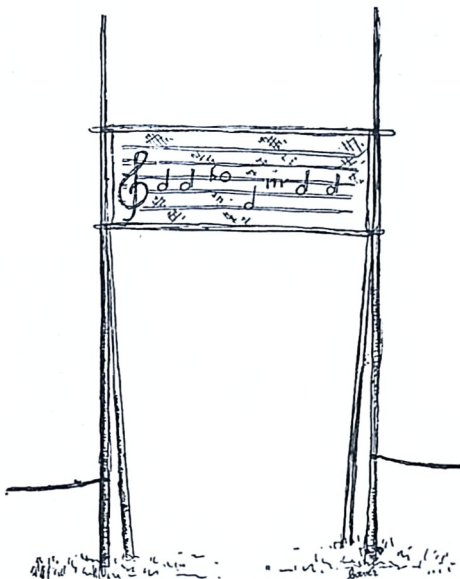
Selve Boringen foregaar ved, at du placerer Boret paa det Sted, hvor du vil have, at Hullet skal være, og rejser Borestangen i lodret Stilling. Sæt Svinghjulet i Gang. Derved vikles Snoren om Borestangen, og Hammelen løfter sig. Nu trykker du ned paa Hammelen, og Trykket vil faa Sno-

Kan du hjælpe mig?

En Dag i Korpslejren bad jeg en af Magasinet's Tegnere om at tegne tre fikse Portaler til Bladet. Men tænke sig, da han kom tilbage med Resultatet, kunde han ikke huske, hvilke Troppe det var, der havde lavet dem! Da jeg havde meget travlt paa det Tidspunkt, naaede jeg ikke at komme ud og se efter, men jeg stoler ærlig talt paa, at du har brugt dine Øjne saa godt, at du nu kan hjælpe mig til Rette. Skriv til mig inden

25. Oktober og fortæl mig Navnet paa de tre Troppe, og som Tak for Hjælpen sender jeg

Billedserier med de otte bedste Fotografier fra Lejren

til de tre heldigste af mine Hjælpere.

Red.

ren til at vikle sig ud igen og derved dreje Borestangen tilbage. Pas paa ikke at blive ved med at trykke, thi nu skal Svinghjulets snurrende Bevægelse faa Stangen til at fortsætte med at løbe rundt og vikle Snøren op i den modsatte Retning, for at dit næste Tryk atter kan faa Boret til at dreje tilbage.

Saaledes fortsætter du med smaa lette Tryk, som faar Boret til at snurre frem og tilbage. Idet du saaledes stadig holder Boret trykket ned mod det Sted, hvor du vil have Hul, snurrer det savtaktede Bor rundt og æder sig igennem lidt efter lidt.

Jeg har talt.

Jamie Brown

Rejsebrev VII (Fortsat fra Side 151)

sebrev II, at der ikke fandtes Ulveunger i Freetown, men jeg maa have været galt underrettet, for der findes vittierligt adskillige Flokke.

Alle Spejdere, Rovere, Ulveunger og Pigespejdere var ved at træne til en stor Opvisning, en Rally, der skulde finde Sted den paafølgende Lørdag. Da vi ankom, stod de i en stor Rundkreds

under et Træ og var ved at indøve en vældig god Sang, »Freetown Spejdernes Sang«, som jeg lærte, og som jeg haaber, at I skal faa at høre, naar vi alle mødes i Korpslejren til Sommer.

Da Sanginstruktionen var forbi, blev jeg præsenteret for hele Forsamlingen af en anden god Spejdervæn, Coleridge, og jeg sagde nogle velvalgte Ord om, hvor glad jeg var for at møde dem alle, at jeg haabede at gense rigtig mange i Jamboreen i Frankrig i 1947 og andet mere. De svarede med et gjaldende Raab, der forekom mig saare hjemligt — det var da ogsaa vores eget »Tjickerlicker«, som Englænderne havde lært i en Jamboree, og som bruges hele Verden over i en lidt ændret Form! Bagefter saa jeg Spejderne træne i Stafetløb og Brobygning, Ulveungerne i Jungledanse og Pigespejderne i Gymnastik. Ærgerligt nok skulde vi sejle inden Lørdag, saa jeg fik ikke selve Opvisningen at se, men jeg var godt tilfreds med at have faaet dette fortræffelige Indtryk af Spejderarbejdet i Negerbyen Freetown.

Med Spejderhilsen

Torben
GK

Vi fortsætter nu med Fortællingen om Vibernes Sommerlejr. Kalle og Egon fra Falkene har forgæves prøvet at finde den Stovbold, som Viberne havde fjernet, og Henning og Ole fra Vibepatruljen er listet efter de to, da de vendte tilbage til Falkenes Lejrplads, og ligger nu paa Lur bag denne.

Henne paa Hegnet hang en Del Haandklæder og Badebukser, Falkene havde aabenbart været en Tur i Kanalen. »Vi tager det med os, jeg har en Idé, blinkede Henning. Lydløst kravlede de hen bag Hegnet, og Stykke for Stykke blev det halvvaade Badetøj halet ned og rullet sammen. »Har du en Blyant Ole —«. »Ja, her, men hvad vil du med den«. »Vent lidt, saa skal du se«.

Henning rev et blankt Blad ud af sin Lommebog, og med store tykke Bogstaver skrev han: »Det tørrer bedre 25 Skridt i nordlig Retning«. Sedlen fastgjorde han til en Hegnspæl. »Lad os nu komme væk, inden de vaagner op til Daad derinde«, fortsatte han den hviskende Samtale og saa paa Kompasset. Da de regnede med at have kravlet 25 Skridt i nordlig Retning, rejste de sig pustende op. Lejren var skjult for dem af Træer og tætte Buske. »Tøjet skal op i Træet«, sagde Henning. Ole var pludselig med, og snart viftede Falkenes højst forskellige Badebukser og dito Haandklæder for en mild Brise oppe i Elmetræet. Henning skrev en ny Seddel og satte den fast paa en Gren. »Ny Idé til Kimsleg«, stod der. Den store Stovbold blev sat op ved Siden af Sedlen. »Kalle skal have Oprejsning«, smilte Ole, og saa skyndte de sig hjem for at aflægge Rapport. — Deres Beretning blev modtaget med Jubel. »Den klarede I fint«, sagde Ejnar, »og nu ved vi, hvor vi skal søge dem i Morgen«. »Ja, de skal faa at mærke, at den onde Aand følger i deres Fodspor«, sagde Erik og saa helt bister ud.

I Aften skulde Viberne ikke have Lejrbaal, det gjaldt om at være ubemærkede. Ole og Ejnar

havde første Vagt, og de fem andre krøb efter Lejrbaalet i Poserne.

Falkene maa alligevel have opdaget, at der var »Viber« i Mosen. Da Klokkeren var godt 12 opdagede Ole pludselig noget, der rørte sig inde i Skoven.

»Om bag ved Teltet,« hviskede Ejnar, »de skal ikke se, at der er Vagt.« Aandeløse sad de bag ved Teltet. »Skal jeg ikke kalde paa de andre«, hviskede Ole. »Jamen, pas paa de ikke tror, at du er et Spøgelse og skriger op«. Ole krøb ind i Teltet, først ruskede han Henning og Erik vaagne og satte dem hurtigt ind i Situationen. »Kald paa de andre, men roligt, og kom saa ganske stille ud til os«, lød hans hviskende Ordre. »Det er to Falke«, hviskede Ejnar, »og jeg tror det er Simse selv og Karl Gustav. Naar nu de kommer nærmere, farer vi op og omringer dem«. Ole kunde nu ogsaa tydeligt høre hviskende Stemmer og sagte Skridt. Henning kom kravlende ud under Teltet, Haaret strittede, og Blusen var omvendt paa. Ole og Ejnar var lige ved at grine højt, da de saa ham. Lidt efter var de der alle. »Ska' — ska' — vi slaa—aa«, spurgte Frede lidt forkræmt. »Nej, nej, lille Mus, vi skal bare ud at titte lidt paa Maanen, og lege Tarzan henne i Hindbærrene.« Henning var vittig. »Hold dog Mund,« hviskede Ejnar, »nu kommer de.«

Og ganske rigtigt, de kunde intet se, men de kunde høre, at nogen sprang over Grøften til venstre for Lejren. »Det er Cyklerne, de vil lave Fup med«, hviskede Hans. »Vi omringer dem!« Ejnar kommanderede Ole, Hans, Erik og Frede til den ene Side, mens han selv, Henning og Gert mavede sig frem langs Grøften. Som en Stormvind var Viberne over de to Gæster, netop som de stod bøjet over Cyklerne, og snart laa de begge paa Jorden ude af Stand til at røre sig, Overmagten var for stor. Det var Simse og stakkels uheldige Kalle. »Hent Rebet, der ligger inde i Teltlommen,« raabte Ejnar.

Hans Plan var god. Simse og Kalle blev bundet med Hænderne paa Ryggen, saa de ikke ved den mindste Vridning kunde slippe løs. Derefter

blev deres Ben bundet sammen, saaledes at de ikke kunde gaa, men kun flytte Benene i smaa Skridt fremad. I Triumf blev de baaret over Grøften og rejst paa Højkant.

Paa Ryggen anbragte Ejnar en Seddel, hvor der stod: »Hermes 2 Stk. tom Retur med Hilsen og Tak«. »Viberne, Søren Kanne«.

Muntre Tilraab fulgte de hoppende Falke paa Vej. »Godnat og Tak for i Aften«. »Nu kan vi maaske faa Nattero«. »Kom godt hjem og drøm behageligt«.

Men Simse og Kalle tog det med godt Humør, som en Spejder skal. De hoppede og trippede og sommetider tumlede de rundt i Græsset.

Allerede Kl. 6 næste Morgen var Viberne oppe, og Havregrød og Klemmer fortaaret. Nu gjaldt det jo om at komme af Sted før Falkene. Natens Begivenheder blev drøftet livligt. »Nu vil de have Hævn«, mente Henning. »Ja, men vi skal ordne dem, bare rolig«, sagde Ejnar og spændte Bagagen fast paa Cyklen.

»Det var i Morgen inden 12 Middag, vi skulde være ved Katholm, ikke?« spurgte Gert. »Jo«, sagde Ole, »og vi skal helst være der som Nr. 1«.

»Og jeg skal søreme have tegnet den Kortskitse færdig, den gi'r jo Point«, sagde Ejnar. »Men det maa jeg ordne naar vi kommer til Lykkesholm. Nu er der ikke Tid, vi skal af Sted om et Kvarter«.

Snart naaede de Hovedlandevejen til Trustrup. De maatte jo passe paa, at Falkene ikke indhentede dem. Af en nogenlunde god Bivej fortsatte de mod Lykkesholm. Da Kl. var halv ti, svingede de op foran Indkørslen, og Ole og Ejnar gik op for at faa Lov til at slaa Lejr. »Er det jer, der har ringet herud?« spurgte Forvalteren. »Nej, det er det ikke«, svarede Ejnar, han tænkte straks paa Falkene. »Naa, men saa faar I nok Selskab.« »Jamen vil De ikke godt lade være at fortælle, at vi har været her?« bad Ejnar. »Det er nok nogen fra vores Trop, og det er en Slags Øvelse, vi har, saa de skulde ikke gerne opdage os.« Forvalteren lovede at tie stille, og han anviste Viberne en Lejrplads i Udkanten af Skoven Vest for Gaarden. »Saa sender jeg de andre om i den anden Side af Skoven«, smilte han, og Drenge talte.

»Naa, lad os saa komme i Gang«, sagde Ejnar. Henning og Gert fulgte med Forvalteren efter Kartofler, Kærnemælk og Vand, det var bedst at have den Slags i Orden, naar Falkene kom. »Vi rejser ikke Teltet for i Aften«, afgjorde Ejnar, »og Cyklerne stiller vi der hen mellem Buskene, Lejren skal ikke være saa let at faa Øje paa.«

Hans og Erik gravede Kogerende, de skulde være Kokke i Dag med Assistance af Frede. Ole

og Ejnar lagde Teltet hen, hvor det skulde rejses om Aftenen, gjorde lidt Orden i Bagagen og gik saa paa Opdagelse. — Lidt foran Lejren ud mod Vejen var der en lille aaben Plads tildels dækket af Buske og Smaakrat. Ejnar lagde sig paa Knæ i det lange Hundegræs. »Herfra kan vi se alle dem, der kommer kørende fra Trustrup. Falkene skal nok blive opdaget.« Ole havde lagt sig i Græsset med Hænderne foldet under Nakken. »Hvor har vi det rart«, sagde han. »Ja, men tænk, nu er Ugen snart gaaet«, svarede Ejnar.

»Ved du hvad, det bliver nu ogsaa sjovt de sidste tre Dage, naar vi skal sammen med hele Troppen.«

»Ja, Skip har nok fundet paa noget vældigt skægt, vi skal lave.«

»Er baade Skip, Rollo og Jørn derude?«

»Ja, de vilde ligge i Lejr derude hele Tiden, de venter os snart.« Skip, Rollo og Jørn var henholdsvis Tropsfører og Assistent, og de var meget afholdte af Spejderne. »Nu kommer Henning og Gert«, meldte Ejnar, »nu skal vi se, om de opdager os«. — Men Henning og Gert gik lystigt fløjtende forbi og saa ikke de to Spejdere, før Ejnar raabte dem an:

»Kunde I se Lejren oppe fra Vejen?« spurgte han. Henning satte Vandspanden. »Ikke en Stump kunde vi se.« »Den er fin«, sagde Ejnar og rejste sig. »Ole, du bliver her og holder Ud-kig.«

Henne i Lejren kom de tre Kokke i Gang med at skrælle Kartofler. »Vi spiser præcis Kl. 12«, raabte Hans.

Ejnar hentede sin Korttaske, den indeholdt alt vedrørende Patruljens Regnskaber. »Jeg gaar hen til Ole og tegner paa Kortskitsen, Henning og Gert, vil I med?« —

Henne hos Ole var der Fred og ingen Fare. Udkigsmanden havde ikke observeret noget mistænkeligt, meldte han.

Ejnar fandt Kortskitsen frem. »Jeg mangler fra Lejrpladsen i Kolind og hertil og desforuden en Masse Signaturer, og jeg skal ogsaa have gjort vort Regnskab op og fort Dagbogen færdig. Her er skam nok at gøre.« Ole fik Ordre til med Hjælp af Gert at tegne Kortskitsen færdig. Henning skulde tælle de forskellige Kvitteringer sammen og gøre Kassen op, og Ejnar selv skrev Dagbogen. Samtidigt holdt de allesammen Øje med Vejen, intet undgik deres skarpe Øjne.

Lønge var der Travlhed, Gert og Ole raadforte sig baade med hinanden og de andre. Det var ikke saa nemt at huske alting. De regnede og regnede, og omsider stemte Kassen fuldstændigt; samtidigt lagde Ole og Gert sidste Haand paa Kortskitsen, saa var den klar!

(Afsluttes i næste Nummer).

KORPSET RUNDT!

De gamle ku' endnu!

Den 1. og 2. Juni i Aar havde 5. Odense, Sct. Georgs Tropa en Tur, som var meget vellykket, og vi skynder os derfor at lade Ideen gaa videre.

Der bliver Aaret rundt afholdt mange sjove Forældreture og den Slags; men — aabenbart berusede af Sejren i den nylig overstaaede Divisionsturnering — havde vore »Gjengere« (Rovere, Skovmænd suppleret med enkelte Patruljeførere) denne Gang den Dristighed at udfordre de »gamle« 5ter til en Dyst for een Gang for alle at faa taget Livet af Myten om, at »dengang jeg var Dreng, da var der Dreng« til.

Der deltog paa hver Side 2 Patruljer, som fik vore sædvanlige Forertræningspatruljers Navne: Myrerne, Krabberne, Snudebillerne og Døgnfluerne, og fra Lørdag Aften til Søndag Eftermiddag kom baade »gamle« og unge ud for adskilligt, som til sidst gav til Resultat, at de gamle Dreng »kunde endnu« og vandt en kneben Sejr paa 45 mod 42, saa der er lagt op til en mægtig Revanchetur — sandsynligvis til Efteraaret.

— og de unge ka' ogsaa!

Balders Tropa i Hedehusene blev startet den 13. September 1945. Flokken startede faa Uger efter, og tæller nu en Snes Ulveunger. Ved Nytaarsparaden blev Troppen udvidet med en Patrulje, og nu er vi helt oppe paa fire Patruljer. Ved Fastelavnsrådet slog vi Katten af Tønden, den 5. Maj havde vi en skrap Patrulje-Vandring. Alle fire Patruljer deltog i Distrikts-turneringen, og Troppen placerede sig trods sin Ungdom som Nr. 3 i Rolf Krakes Division. — Omkring 1. Oktbr. haaber vi at kunne indvie vor »Spejderborg«, et gammelt Vandtaarn, som vi har faaet foræret.

»Historieskriveren«.

Det glæder vi os til at høre nærmere om! Red.

Du kan ikke —

lægge dig til at sove i en Flod-seng, frisere dig med en Bjergkam, læse med Holger Danskes Briller, spadserere en Tur paa Mælkevejen, køre i Karlsvognen eller købe Lattersalve paa Apoteket... men du kan sikkert skaffe et nyt Medlem til Patruljen, hvis du forsøger. (1. Thisted).

Jens Bangs Trops Vikingefærd,

31 Spejdere fra Jens Bangs Tropa tilbragte Pinsedagene i Sverige og havde trods udstadigt Vejr nogle pragtfulde Dage.

Ved Ankomsten til Göteborg blev vi indkvarteret hos svenske Spejderkammerater. Næste Dag gik Rejsen videre mod Nord til Hällungen, hvor 350 Spejdere fra Göteborg Scoutdistrikt var samlet til Turnering. De tre Dage her gik med forskellige Konkurrencer som Lejr-sport, Tovtrækning, Fodbold og Terrænløb. En Dag blev Patruljerne sendt ud paa en Vikingefærd tværs igennem Terrænet, gennem tæt Skov — over Diger — og til Tops i Bjergene. Til Trods for Svenskernes Kendskab til Landskabet og Bjergbe-

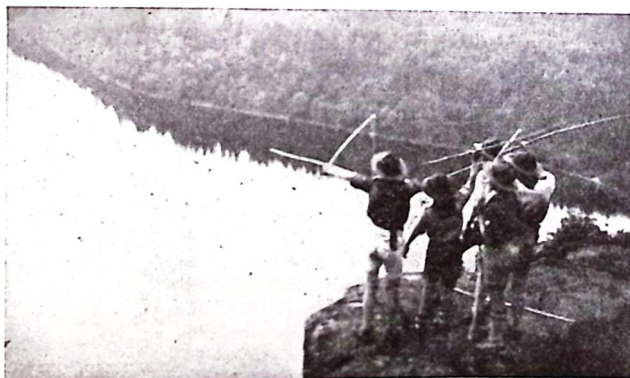
stigning vandt vi denne Opgave. Om Aftenen blev Lejrbaalet ledet af den uforlignelige »Lubbes«, der ogsaa var her i Allerup sidste Aar. — Ved Præmieuddelingen den sidste Dag viste det sig, at »Jens Bangs Tropa« havde vundet Lejr-sport og var Nr. 3 i Terrænløb. Ved samme Afslutning fik Lejrchefen Leif Norlander overrakt en Gave til Distriktet samt en personlig Hilsen fra Allerup i Form af et Raadrykranium med Sølvplade.

Tirsdag og Onsdag efter Pinsen var hele det danske Hold Göteborgs Gæster, og der var lagt et meget fint Program med Besøg paa Søfartsmuseet og Volvo Automobilfabrikken.

Næste Dag blev Filmen fra »Allerup-Turneringen 1945« kørt for de svenske Spejdere, og umiddelbart efter mødtes man til en Sejlturnering gennem Byen og Havnen rundt. Næste Punkt paa Programmet var et Besøg paa Stadsteatret, hvor Maskineriet bag Scenen blev demonstreret.

Ved vore svenske Kammeraters Hjælp fik vi ogsaa Lejlighed til at besøge Byens store Varehuse, og om Aftenen besøgte vi Göteborg-Postens store, moderne Bladhus.

Torsdag Morgen tidlig var der Afsked ved Frederikshavnbaaden, og vi takkede saa godt vi kunde for Gæstfrihed og Service lige til det sidste. En lille Eftermåltid, der var galt underrettet og vandret til et Mødested inde i Byen, blev galant afhentet af Tolderne i Bil, og Skibet slap ikke Agterfortøjningen, før Synderen var sluppet om Bord.

Paa Klippetoppen ved Hällungen

Nyt fra Redaktøren

Det blev *Spejder Erik Jensen*, *Borgergade 7, Horsens*, der vandt den lille Kodekonkurrence, som »Gamle Ravn« udskrev. Den rigtige Løsning var: Du bør hver Maaned læse *Spejdernes Magasin* fra Ende til anden. Hilsen fra Gamle Ravn.

Denne Gang er Præmiekonkurrencen nok lidt sværere. Det skal faktisk blive spændende at se, hvor mange af jer 7500 *Spejdere*, der havde Øjnene med jer, naar I var paa Tur rundt i Lejren.

Fra Stifinderpatruljen i Thorger Larsens Tropp har vi modtaget dette harmfulde Indlæg:

*Er Postvæsenet eller
Redaktionen skyldig?*

Vi er meget forbavset over at læse i Juli Nummeret af *Spejdernes Magasin*, at du ikke har faaet vor Beretning over Aarets bedste Patruljetur, hvilket jeg ikke kan forstaa.

Da den er rettidigt afsendt, beder vi dig se din Post efter, om den ikke skulde være der alligevel. Du antyder samtidigt, at min Patrulje ikke har læst Magasinet ordentligt, hvilken Vildfarelse vi gerne vil bringe dig ud af, og beder dig ikke en anden Gang drage forhastede Slutninger.

Med *Spejderhilsen*
Paa Stifinderpatruljens Vegne
Jørn Meedom.

Rene Ord for Pengene, maa man sige! Da det er givet, at hverken »Gamle Ravn« eller jeg har modtaget Jørns Beretning, skylder jeg trykt Skylden paa Postvæsenet! — I Korpslejren ilede jeg med at opsoge Jørn og bede ham om endnu en Gang at forsøge Lykken, og vi skiltes i bedste Forstaaelse! Og denne Gang naaede Beretningen frem i god Behold, og I vil finde den andet Steds i Bladet. Tak for den, Jørn.

I Juni-Nummeret blev PF Ib Steen fra Holbæk opfordret til

ÆRES SIDEN

1.KL.SPEJDERE

Falkonerspejderne: Benny Darman, Kjeld Aggelund. 1. *Silkeborg:* PF Jørgen S. Sørensen, PA Niels Ovesen. *Peder Oxes Tropp:* Skm Knud Wørzner. 5. *Odense, Sct. Georgs Tropp:* PF Erik Raarup, PF John Konggaard, PA Ole Kaj Jansen, Skm Poul Preben Selz Olsen, Sp Ole Sørensen. 1. *Tønder Tropp:* PF Einar Brahm, PF Helge Petersen.

VÆBNERE

Falkonertroppen: Benny Darman, Erik Vagn Larsen. *Balders Tropp:* Helge Tovborg Jensen. *Peder Oxes Tropp:* TA Richard S. Nielsen, Skm Knud Wørzner. 5. *Odense, Sct. Georgs Tropp:* PF Erik Raarup. *Laksetroppen:* PF Harald Madsen, PF Aksel Jakobsen, PF Oluf Schifter Holm. 1. *Glamsbjerg:* TA Olfert Carlsen, PF Knud Larsen, PF Lars Nørregaard, PA Bent Madsen, PA Jørgen Hansen. 1. *Charlottenlund:* PA Ole Nielsen.

VANDRINGER

60 km

1. *Sundbyvester:* Allan Christensen, Karl Nielsen, Joh. Nielsen.

75 km

Jørgen Lykkes Tropp: Thyge Munch, Henning Frandsen.

RIDDERE

1. *Silkeborg:* PF Per Ehlerm-Møller. *Balders Tropp:* Mogens Mortensen. 5. *Odense, Sct. Georgs Tropp:* Sp Troels Jungersten.

To Bøger som alle Spejdere bør eje

DEN LILLE SPEJDERBOG

Bogen er paa 360 Sider, rigt illustreret, og af Indholdet skal særlig nævnes:

Tavler med Afbildninger af Lejrarbejder, Indianer- og Vildmandsudstyr, Dyrespor, Kortsignaturer og meget andet, ialt ca. 50 helsides Instruktions-tavler.

Artikler om Ture og Øvelser, om Lejrtilv, Madlavning, om *Spejderloven* og *Spejderpro-verne*.

at fortælle om en vellykket *Spejdertur*, og hans Beretning er — utroligt, men sandt — forlængst kommet os velbeholden i Hænde. Vi bringer den i næste Nummer.

I et særligt Afsnit er omtalt alt, hvad *Sospejderne* specielt interesserer sig for, og her er Tegninger af alle de forskellige Skibstyper og en Artikel om »Benævnelser ombord.«

Desuden er der bag i Bogen 8 farvetrykte Sider, bl. a. med de fremmede Nationers Flag og danske Rederiers Skorstensmærker og Kontorflag. Kort sagt Bogen indeholder alt, hvad en *Spejder* har Brug for.

SPEJDERNES SAMARITTERBOG

Paa Lejrture og Øvelser er det heldigt, at hver enkelt *Spejder* har noget Kendskab til Nødhjælp og Samarittergerning. Derfor bør du eje *Spejdernes Samaritterbog*, der giver dig den fornødne Vejledning. Bogen er godkendt af Dansk Røde Kors.

Torben

DOLKE

Der findes tre Hovedtyper af Dolke, der er velegnede til Spejderbrug.

Finske Dolke

Gode Snitteknive, fint Staal, fikse og morsomme Skæfter. Desværre kan de for Tiden ikke faas med de originale Skeder af Læder og Ben, men alligevel er de værd at købe.

Kr. 7⁵⁰ - 8⁸⁵

Slirkniven

Norsk Model, med kraftigt Blad, der dog ikke er tykkere end der kan skæres Brød med Kniven. Lige Ryg, Skæftet af haardt Træ og forsynet med en „Knast“ saa den kan bruges som Skikniv. Sammen-sneret Læderskede som dækker Skæftet.

Kr. 14⁵⁰

Skovmandsdolke

Moderniseret Facon m. tyndere Blad, lige Æg og uden Blodrilte. Imit. Hjør-tetaks- Ben- eller Læder-skæfte med Parerplade. Læderskede med Lukke-rem. Anvendelig baade til Snittearbejde, Brødskaering, m. m.

**Kr. 7⁵⁰ - 11⁵⁰
12⁵⁰**

Skuldertaske

Den rigtige khakifarvede Haver-sack-Model med brede Gjorderemme. Faas med paatrykt Spejderkorpsemlen i rød, grøn, blaa, gul, hvid, lilla og brun. Den rigtige Spejdertaske.

Kr. 10⁸⁵

Spisebestik

til at sætte sammen. Fineste rustfri Staal blade m. Aluminiumsskæfte.

SKE - KNIV - GAFFEL af engelsk Fabrikat.

Pr. Sæt **Kr. 5⁸⁵**

Morsespillet

Fornøjeligt Spil til Patuljemøder; og saa lærer man Morsealfabetet samtidig. Fiks Æske med Brikker og Kort og Spilleanvisning.

Kr. 4⁵⁰

Stavlygte

i prima Udførelse, 16 cm lang med Morseknop. Komplet med Batteri og Pære.

Kr. 5⁸⁵

Alle Slags Elementer og Pærer paa Lager.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT KØBENHAVN

Blade:

Spejdernes Magazin
Redaktør: stud. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport

Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Segade 3, Sore.

DET DANSKE SPEJDERKORPS

Begge Blades Ekspedition:
Korpskontoret

DEPOTET:
Ny Adresse endnu ukendt.
PAIæ 4526

Korpskontor

Fiolstræde 19, København K., Telefon
PAIæ 5711. Kontortid Kl. 8-16, Lør-
dag Kl. 8-12. Giro 2284